રતન સાગર ગાયન રસ.

(દોહરો)

મએ જાનુ હર દુર હએ
પનહર હએ હીર દે માએ
ભીતર તાટી કપટકી
તાસે સુજત નાએ

જેમા

નરસી મેતાની દીકરીનું મામેરૂ. અરજુન ગીતા
ચેલઇઓ, નરસી મેતાની હુંડી, કબીરના પદ,
મીરાબાઇનાભજન. ભોજા ભગતના ચાપકા,
ગરબી બારમાંસી, ગજલ. હોરી, ઠુમરી. ભેરવી
તથા નાટક જેવી મધુર રાગણીઓ
પણ સમાવવામાં આવી છે.

છપાવી પ્રસીધ્ધ કરનાર.

ખોજા મુરાદઅલી જુમાભાઇ

મુંબઇ.
ધી રાઈઝીંગ સ્ટાર પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં.
મહમ્મદઅલી દાઉદખાંને છાપીછે.

સને ૧૮૯૭ ઈસવી.

કીમત ૧૦ આના.

રતન સાગર ગાયનરસ.

એવે નામની ચોપડી.

જેમા

ગજલો, રેખતાઓ, ભેરવી ઠુમરી, દાદરા, હોરી, લાવણી,
તથા કબીરના પદ, તથા નરશી મેહેતાની હુંડી
મીરાબાઈના ભજન, ભોજાભગતના ચાબખા,
નરશી મેતાની દીકરીનું મામેરૂ, મેરાગ
તથા અરજુન ગીતા, તથા કફી સાખી
તથા નાટકના જેવીઓ ચીજો પણ
સમાવવામાં આવી છે તથા એવી
ઘણી ચીજો સમાવવામાં આવી
છે જેથી લોકોને વાંચ-
વાથી ઘણીજ ખુશી
વધે અને ગીન્યાન
ઉપજે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
ખોજા મુરાદઅલી જુમાભાઈ

મુંબઇ,
શ્રી રાઈઝીંગ સ્ટાર પ્રીંટીંગ પ્રેસ બગની બજારમાં
મહુમ્મદઅલી દાઉદખાંને છાપીછે.

સને ૧૮૯૦.

કીંમત ૧૦ આના.

રતન શાગર ગાયનરશ.

નરશી મેહતાની હુંડી.

નરશી રે મેતા ભગત હરીના જુના ગઢના રે વાશી
હુંડી કરા વ્વા આવ્યા ગામમાં ચાર જાણા તીરથવાશી-ટેક.
આવી ગામમા પુછવારે લાગેઆ મોટા મોટા સાઓકારોને
શાતશે એક રૂપીયાની હુંડી દુવારકાની આપો હમને.
શરવે લોક મનશુબો કરી મોકલે આ નરશી મેતાકને
એરે તમારી હુંડી શીકારશે લાગેઆ મશકરી કરવાને.

જુલ.

મેતાને ઘેર આવ્યા ચાલી
ઘરમાં બેસાડીઆ આસનઆલી
મેતા વાત પુછેછે પેહેલી
કીયાથી આવ્યા કીઆ જાસોરે સહેલી.

હમેરે નીકળયા તીરથ કરવા દુવારકાને જઈશું કાશી
હુડી કરાવવા આવ્યા ગામમાં ચાર જાણા તીરથવાશી.
હવે વાત કહે પરદેશી મેતાજી વાત મારી શાભલો
ઘેર તમારે રૂપીયારે ભરીએ હુંડી તેની કરી આલો.
શાતશે એક રૂપીઆ સુરતીશીકાના થેલી લઈ ઘરમા મેલો
કાગતનો કડકો લખી આલો અને નામ તમારૂ ભરીઆલો.

જુલ.

મેતારે બેઠા પત્ર લખેછે
મહી શાભળા શાનુ નામ ભરેછે

શુરજનીતો શાખ કરેછે
વલી શાહેબ શાથે ધીયાન ધરેછે.

પત્ર લખીને આપયુ હાથમાં ત્યાથી ચાલઆ પરદેશી
હુંડી કરાવવાને આવ્યા ગામમાં ચારજાણા તીરથવાશી.
પરદેશીને પંથવડાવી મેતા વાત પુછે શઉને
આ ધનને આપાણ શુ કરીએ ખવડાવી દો શાદુને
ઘી ગોઢને ઘઉ મંગાવ્યા લાએગા રશોયો કરવાને
ભાવતારે ભોજન શઉને કરવે આ થાર ધરાવે આ ઠાકોરને.

ઝુલ.

શો એક શાદુ થયા એકઠા.
ફ્રુકી દીધા શઉના એઠા
મેતા હતા તેવા થઇ બેઠા
નાઇ ધોઇ મદીરમાં પેઠા.

હાથ જોડીને અરજ કરૂછુ મારી લજા રાખજો અવનાશી
મારી લજા નહી રાખો તો દુવારકામા તારી થાશે હાંશી.
હવે વાત કેહું પરદેશીની ત્યાથી ચાલયા દુવારકાંમાહીં
મોટા મોટા શાકિારોને પુછે શાભલશાની પેડી કહી
આરે ગામમાં નથી શાભળશા ઘેલા થયા કેઅકલગઈ
તેમ તેમ પડે ફાડ પેટમાં રૂપીયા મળશે કે નઈ.

ઝુલ.

ખોડારે ખોડી થઈ નગરમાં
નથી આવતુ કોઈ નજરમાં
ઠગ મળીઓ એક જુનાગઢમાં
ખોટી ચીઠી લખી આપી હાથમાં.

કપાડે હાથ દઈ કહેવારે લાગયા મનમાં થઇ ગયા ઉદાશી
હુંડી કરાવવાને આવ્યા ગામમાં ચાર જણા તીરથવાશી.
નરશીમેતાનો વચન પાલવા શાભળશા રૂપીઆલાવેઆ
શાબારે શાબી થયા એકઠા કહો પરદેશી કીયાથી આવેઆ
હમેરે નીકલયા ભાઇ તીરથ કરવા જુનાગઢ રૂપીઆ ભરીઅરેઆ
આ કાગજનો કડકો લખી આલેઓ નામ શાભલશા બતલાવેઆ.

જુલ.

હમો વાણા તર નરશી મેતાના
લીઓને રૂપીઆ શુરતી શીકાના
કોરા કડકડતા નથી કઈ જુના
તમારા રૂપીઆ ખરી મહેનતના.

શાતશે એક રૂપીઓ ગાણી આલેઆ ચારે જણાતા થયાખુશી
હુડી કરાવવાને આવ્યા ગામમાં ચાર જણા તરથવાશી.
શાભળશા જે ગોપાલ કરેછે રૂપીઆ તમારા જારવજો
ભરી પુરીને પામેઆ રૂપીઆ મેતાને જઇ કેજો
રખેરે દીલમાં કહી હડબડતા વરી કાહી કામકાજ કેવાડાવજો.
મારાજ ગીરી સતગુરૂ એમ બોલેયા શાચા ગુરૂનો શંગ કરજો.

પદ કબીરનો.

તેરે શીરપર શ્રી ભગવાન ઉદાશી મનવાકાએકુ ભયો
તેરે શીરપર શ્રી રામ ઉદાશી મનવાકાએકુ ભયો
કીઉરે મનવા દગમગદોલે ધીરજ કીઉ નધરે.
તેરે શીરપર રામધની હએ ભટકત કીઉરે ફીરેરે—ઉદાસી

હરન ફીરનકો પગલા દીના હરીસેવનકો હાથરામ
હરી ભજવેકો મુખડા દીના દરશનકો દોએ નેન—ઉદાશી.
કહેત કબીરા શુનભાઈ શાદુ યે પદહએ નીરવાણ
યે પદકી જો નીદા કરે વાકો કોન ઠીકાન—ઉદાશી.

પદ કબીરનો.

વેરણ નીદરા તુ કહાસેરે આઈ સોએ સોએ સારીરેન ગમાઈ
વેરણનીદરા—ડોઢ.
નીદરા કહે મએ બાલીરે ભોલી બડેખડે મુનીજન નાખુરે ઢોલી
(વેરણ નીદરા.)
નીંદરા કહે મએતો અબલારે બલીઆ ભીરમાં વીશનવ
મએસરછલેઆ (વેહેરણ.)
નીદરા કહે મેએ તો જમકી દાસી એક હાથે મધુગડ
દુજે હાથે ફાસી (વેરણ નીદરા)
કહેત કબીરા મએ અબના સોઉ રામરતન મએતો ઘટમા એ
જોઉ-(વેહરણ.)

પદ કબીરજી.

ઈસ દરજીકા મરમન પાયા જિને ઈયેચોલા અજબ ભનાયા
ઈસદરકા-(ડોઢ) (૧)
પાનીકી શુઈ પવનકા ધાગા સીતે સીતે નવમાસજ લગા
ઈસદરજીકા (૨)
પાંચ તતંવકી ગોધડી બનાઇ ચંદા સુરજ ધોએ. થીગડી
લગાઈ. ઈસદરજીકા (૩)

જતન કરીને મુઘટ બનાયા, હીરાલાલ દોરતન જડાયા.
ઇસ દરજીકા (૪)
આપહી સીવે ને આપ બનાવે પુરાણપુરશકુ આપ ખીલાવે
ઇસદરજીકા. (૫)
કહેત કબીરા શુનો મનવામેરા ખીર નીરકાકરોરે નીવેડા.
ઇસદરજીકા. (૬)

પદ કબીરનો.

લડકે ગાડીવાનકે તુ ધીમી ગાડીહાક બે લડકે ગાડીવાનકે
લડકે ગાડીવાનકે તુ ધીમી ગાડીહાક બે લડકે ગાડીવાનકે
ગાડી તેરી રંગરંગીલી પાચોંબેલ લગાએ બે.
હાકનવાલા છેલ છબીલા બેડનવાલા લાલબે લડકે ગાડી (૧.)
ગાડી અટકી મહાજલબનમે મજલપડી હુએ દુર બે
કોઇ સતપુરશ મીલેગા તો ઉતારે ભવપાર બે લડકેગાડી (૨)
યાર કહે તુ યાર કહે તુ યાર ઉતારે પાર બે.
યાર પીયારકે બીચમે તો સતગુરૂમીલે અપાર બે લડકેગાડી(૩)
હાથી છુટા બજારમે કસબે પડી પુકાર બે
દસ દરવાજા બંદ હુવા તો નીકલચલા અસવાર બેલડકેગાડી(૪)
કહેત કબીરા અલમશત ફકીરી યે પદહુએ નીરવાણ બે
યે પદકી જો સમજ કરે તો ઊતરચલે ભવપારબે. લડકેગાડી(૫)

પદ કબીરનો.

મુખડા કીઆ દેખુ દરપનમે તેરે દયા ધરમ નઇમનમે
મુખડા કીઆ.—(ટેક)

કાગજકી તો નાવ બનાઈ લે દાલા સમદરમે
ધરમી ધરમી પાર ઊતર ગએ પાપી ડુબે જલમે.(મુખડા)૧
પેચ મારકે પગડીરે બાદી તેલ દાલા જુલફનમે
ચેહી બદનપર ઘાશ ઉઘેગા ગઉવા ચરેગીબનમે. (મુખડા) ૨
હાથ કડે તેરે કાનુમે મુરખી ઊતારી લેવેપલમે
કાચીકાયાકો નાહી ભરોસો દેરા દીઆ જગલમે. (મુખડા) ૩
આંબેકી દાલપે કોએલ રાજી મોર રાજી બનમે
ઘરબારી તો ઘરમે રાજી તપસીરાજી તનમે. (મુખડા) ૪
દરસન લેકે દીલમે દેખુ ભુલ ગયા ભુલનમે
કહેત કબીરા શુનભાઈશાદુ રહે ગઈ મનકીમનમે. (મુખડા) ૫

ભજન કબીરદાશનું,

જેણુ નર પી ધડે અમર કાયા હોએ.
પાર લંગજાવેરે પ્રેમરશ મીઠા હએ મેરેભાઈજી—ટેક.

શાખી.

આગેઆગે દમ જલેને પીછે હરીઆહોએ
બલહારી ગુરૂના નામપર થડરે વાઢે ફુલ હોએ
પ્રેમરશ મીઠા હએ મેરે ભાઈજી. (જેણુ નર) ૧

શાખી.

મેરેમેરા ઘરજલાદીઆ અગન પલીતાં મેરેહાથ
તમે તમારો ફુકદીયો તો ચલો હમારે સાથ
પ્રેમરસ મીઠા હએ મેરે ભાઈજી. (જેણુ નર) ૨

શાખી.

ધ્રરખારે ઘર ઉપજે ઘર રાખે ઘર જાએ
એક અચંબો એસોડીઠો મળા કાલ કુખાએ.
પ્રેમ રસ મીઠા હુએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૩

શાખી.

મીઠા મીઠા સબ કોઇ પીવે કડવા પીવેનકોએ
જેનર કડવા પીયાલા પીધા તેના ધડપર સીસન હોએ.
પ્રેમ રસ મીઠા હુએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૪

શાખી.

ધ્રૂએ પીધા પએલાજે પીધા પીધા પીપંને રોઈદાસ
દાસ કબીરે ભરભર પીધા તો એ પીવનકી આસ.
પ્રેમરસમીઠા હુએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૫

ચરખો કબીરદાશનો.

શુણએ રોટવાલી તેરો ચરખો બોલે રામનામ રબતુહીરે
રબતુહી રબતુહી હોજી. (ટેક)
ચરખો મેરો રંગ રંગીલો પુણીલાલ ગુલાલ કાતનવાલી
છેલ છબીલી ગીયાન ધીયાન લહેર લાએરે શુણ અરજ
મેરી. (તેરો ચ)
રૂપીજાવાને હું ગઇ પીંજરે પીંજાગભાઇ. ચરખો પીંજારાને
ચડી ગયો પછી રૂઠડારામ. મનાએરે શુણ અરજ મેરી.
(તેરો ચરખો)
જલજાયો થડનીપજે, કહુંમેકીનસેબાત, એક અચંબોએ સોરે

ડીઠા બેટીએ જાયો બાપરે શુણુ અરજમેરી.
(તેરોચરખા)

બેટી પુછે બાપને કે અણુજાયો વરલાવ અણુજાયો વર નહી મડેરે ભાઈ તો તારે મારે ઘર વાસરે શુણુ અરજ મેરી.
(તેરો ચરખા)

ચરખામેરો સીરધણીને ચરખામે લયો નવજાએ દાસ કબીરે ચરખા લખેઓ આવા ગમણુ મીટ જાએરે શુણુ અરજ મેરી (તેરો ચરખા)

પદ કબીરદાશનો

કહી દેખા નીરંજન બનમેરે કહી ઉલટ સમાયા તનમે ડોઢ–તીરકોટીપર ધુણીરે જલતી ઊંનકી ભસમ લગતેહએ. અચલારે ટોપીં કુછુ નર ખતે હમેસા નંગે ફીરતે હએ
(કહી દેખા.)

તનકરકુંડી મન કર લુટા ગીયાન કારગડા દેતેહએ પાચ પચીસ કુંભંગ બનાકરપ્રે મકાપીયાલાપોતે હએ. (કહી દેખા) સતકી રોટી બહોત મીઠી પેટભર ભરપાતે હએ શાંતીવારી જલ નીમપડપીકેઊંનીમુની ધીયાન ધરતે હએ. (કહી દેખા.) (૩) સુરતનુરતકી કફની પહેની અલખ અલખ વો કરતેહએ કહેત કબીરા શુનભાઇશાદુ વોભવશાગરમાં તીરતે હએ. (કહી દેખા.)

ભજન કબીરદાશનો.

દેખો દરીઆવોકી લહેરી મેરે સતગુરૂ સબદેહેરી. સંતો દેખો–ડોઢ. બીના મુડ એક તરોવર ડાડા પાત નહીવાકુ પેડી.
સાહાખ પાંહાંખ વાકુ કુછુ એ ન પાયા તો ફલ રહી ચોધાણી. (સતો દેખો.)

ઉલગ બાણા ગગનજાઇ ગરજીઆ ત્યા ડીઠી એકડેરી,
ઇસરે ડેરીમાં મારો સાહેબા બીરાજે દખુમે હેરનહેરી (સતોં
દખો.)

ઇસરેદરીમા ગંગારે જમના નવસો ન ધોઆઘેરી અવલા
સવલી શાત સમુદ્ર તાં બીચમીઠી લેરી. (સંતો દખો.)

ઇશરેદીરીમાંવાજા વાજે વાજે છે આઠો પેહેરી
તાલમરધગ વેણુદફવાજે, મોરલીવાજે ઘેરી (સંતો દખો)

શમનામકા પરચા પાયા તો સતગુરૂએ બતાઇ સેહરી કહેત
કબીરા સુનાભાઇ શાધુ તો નીરગુણમાલાફેરી (સંતો દખો)

ભજન મીરાબાઈનું

મને મલીઆછે મીત્ર ગોપાલ નહી જાઉ શવરીએ. ડાઢ
સંસાર મારૂં સાસરૂરે સંતોની પાસે પીએર
લખરે ચોરેઆશીના ચુડલોરે મેતો પેરેઆ પ્રીતમ સાથ
(નઇ જાઉ)

સાસુ હમારી સુખ મણારે સસરો શ્રી સંતોખ, જેઠ
જુગાજુગ જીવજોરે મારો નાવલીઓ નીરદાસ.
(નઇ જાઉ)

મારા દીએરને દો દીકરી દોનું રાજ કુમાર,
એકને સબજુગમોઇ રયુરે બીજી થઇ બ્રમચાર.
(નઇ જાઉ)

લાલ કસુંબા ચુદડીરે નઇ ઓડુરે લગાર જો ઓડુતો
પ્રેમરસ પામરીરે મારા માછત જરી જરી જાય
(નઇ જાઉ)

મારા પ્રભુજીને એટલુ કેજો જે ઘણા દાહાડાનો ઘરવાસ
કરજોડીને વીનવેરે ગુણગાએ મીરાબાઇ દાસ (નઇ જાઉ)

ભજન મીરાબાઈનું

નાઆથ તુમતો જાનતહો સબઘટકી મીરાભગતી કરે
સીતાપતકી નાઆથ તુમતો જાનતહો સબઘટકી. ડોઢ
નાઇ ધોઇ મીરા ફરવે સમરણી સેવા કરે સીતાપતકી,
સારંગ રામકુ ચદન ચડાવેતો ભાલ ટીલક બીચ ટપકી
નાઆથ તુમતો. (૧)
રામ મદીરં મીરા દરસન જાવે, બેન બજાવે મીરાતનકી,
રૂમઝુમ રૂમઝુમ ઘુઘરૂ બાજે લાજ રખોને ઘુઘટકી.
નાઆથ તુમતો. (૨)
વીખના પીયાલા રાણાજીએ ભેજેઆ સાદુનીસંગે મીરા અટકી
ચરણ અમરથ કરી પીગયા મીરા, જે સીસીસી અમરથકી
નાઆથ તુમતો. (૩)
સરગ દાહરપર ચડીરે હવેરી નીચે ઘાગર ઊપર મટકી
બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ સુરતા લગી જેસી
નટકી નાઆથ તુમતો. (૪)

ભજન સામદાસનું

મુજે લગી શીઆમસે જડી પ્રેમ પીયાકે સંગ મેતો
ત્રીકુટી મહેલપર ચડી. ડોઢ
બંક નાલસ ચડી અસવારી જઇ ત્રવેણી રેઅડી
રવી ભાણદા ચોકી દરવાજા વગર સલાટે ઘડી
પ્રેમ પીયાકે (૧)

જરમર જરમર મેવલા વરસે વરસ રહીઆં જડી
મેરૂ સીખરસે ઉતરીરે ગંગા વાજલી હોકર ખડી. પ્રેમ પીયાકે (૨)
બંક નાલકી ખુલગઈ ખીડકી જોત પરેમ ઘેર જડી
આઠો પહેર ઘડીયાલી વાગે વાજ રહી ઝાલરી. પ્રેમ પીયાકે (૩)
મીલી જોતમાં જોત ઉઠી દુધમે શાકર ભીલી
હીરા માણેક રતન પદારથ અમુલક વશતુ જડી.
પ્રેમ પીયાકે (૪)
કાયા નગરી કે દસદરવાજે મજબુત કરીને મડી
ચેતન પુરૂષ માહેથી નીકળી ગયો તો સુની પડી આ મડી.
પ્રેમ પીયાકે (૫)
સુંનપરમહાં સુંનહુએ એહે સુંન પરમડી
એરે મડીમાં મારો અલખ બીરાજે જુવોને સુરતા ધરી.
પ્રેમ પીયાકે (૬)
રતનાઘરમાં રતન નીપજે ભવસાગરમાં માણી
એરે માણીમાંમરજીવોલાવે પ્રેમ સાગરમાં પડી પ્રમ. પીયાકે (૭)
સામદાસકુ સત ગુરૂ મલયા સુરતા નીધ ઉડાઈ
સાદુજનતો ભરંમ મીટાવે ઘોકા મીટાવે ઘડી. પ્રેમ પીયાકે. (૮)

ભજન મીરાબાઈનું

તારો કુબજાસે મન નાનેઓ, હમશું અબોલના માહારાજ.
તારો કુબજાસે. (ટેક.)
હમકુ કહે સીંગાર ઉતારો, ધેરધ અંજન સભ ધોઇ ડાલો;
અંગ લગાવો ભભુત, પેરો અચોલના. માહારાજ તારો
કુબજાસે. (૧)
જમનાકે નીર તીર ધેન ચરાવે, બંસરી મેં કુછ અચરત ગાવે;
મીઠી તાન સુનાવે, બોલેબોલનાં. મહારાજ તારો કુબજાસેં. (૨)

હમેરે કહેઓ સુંનેઓ વીખ લાગે, પ્રેમ રસ જાઈ ઉનસું ચાખો
ઉનસે હીલમીલ રેંના, હંસનાં બોલનાં. માહારાજ તારે;
કુબજાસેં. (૩)

હમેરી મીત તેરે સંગ લાગી, લોક લાજ સબ તબહી તેઆગી;
બાઈ મીરા કહે મભુ ગીરધરનાગુણ, બંન બંન દોલનાં.
માહારાજ તારો કુબજાસે. (૪.)

ભજન મીરાંબાઈનું.

જમનાંને આરે ઓ સખી. હું તો ભુલી કાંઈ મોતીડાનું હાર;
વાલંમજી હું તો ભુલી કાંઇ હઈડા કેરો હાર, જમનાંને આરે
ઓ સખી હું તો ભુલી. (દોઢ.)

એક એક મોતી મારે સવા સવા લાખનું રેહાં, તેનુંરે
ગડાવેઓ નવસર હાર. જમનાંને આરે. (૧.)

જલ જમનાને આરે હંમે જલભરવા ગીઆંતારે હાં
તિયાં તે વીસારીઓ નવસર હાર. ઓ સખી હુંતો ભુલી
સાસુડી જુઠી મારી નણંધ હઠીલી રેહાં, એ નાનરીઓ દેવ-
રીઓ દેશે ગાલ. જમનાંને આરે. (૨.)

જલજમનાંને આરે વાલે રાસ રચેઓરેહાં, સોલસો ગોપીઉંમાં
રૂડો કાન. જમનાને આરે. (૩)

બાઈ મીરાં કહે છે મભુ ગીરધરના ગુણ રેહાં, એ હુંતો તમને
ભજીને થઈછું પાર. જમનાંને આરે. (૪)

ભજન મીરાંબાઈનુ.

સદા મગંનમે રેના મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી
બાવા કેઆ દીલગીરી સદા મગંનમે રેનાજી. (ટેઢ.)
કબુક ચંડનાં વારી અલલ વછેરા, કબુક પેઆધે પાંઊં ચ-
લનાં. મેરે સાંઇ અલા લા કરના ફકીરી. (૧.)
કબુક બાનાં વારી ધુધ મલીધા, કબુક ઠંડા ટુકડા બાંનાં.
મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૨.)
કબુક પેરનાં વારી શાલ ધુશાલા, કબુક લંઘોટીમેં રેનાં.
મેરે સાંઇ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૩.)
કબુક સોનાં વારી સેજ પલંગ પર, કબુક ગોધડી ઓડલેનાં.
મેરે સાંઇ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૪.)
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલ ચીત ધરના.
મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી બાવા કેઆ દીલગીરી. (૪.)

હોરી કબરીદાસની.

ઘુંઘટકા પટ ખોલ તુજે રાંમ મીલેગા, ટેક—બેવખત
ઘટઘટ બીચ રાંમ મરઈઆ, જુડા પચરંગબોલરે, તુજેરામ—૧
સુંનીએ મેહેલમે દીપ જોતહે, બાજે અનુહદ ઢોલરે, તુજેરામ–૨
કહેત કબીરા સુન ભાઈશાધુ, રામ નાંમભરતોલ,રે તુજેરામે–૩

ભજન મીરાંબાઈનું.

નીત નીત ભજીએ તારો નામ તારો નામ તારો નામરે,
પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆહોજી. (ટેઢ.)

અનડોન ભાવે નેણુ નીધરાન આવે વાલા હાં, સેજે પધારો
મારા શાંમ મારા શાંમ મારા શાંમરે. પ્રેમ થકી અમને પ્ર-
ભુ મડેઆહોજી, નીત નીત ભજીએ. (૧.)

ગોકુલ ગામમાં ઘેલી ફરૂંછું વાલા હાં, કાંતા ભુલી છું ઘેલા
કાન ઘેલા કાન ઘેલા કાનરે. પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆહોજી,
નીત નીત ભજીએ. (૨.)

આતમ મારો તમ વીનઆં તલખે વાલા હાં, મોહન મીસ-
આની મુને હાંમ ઘણી. હાંમ હઇડે હાંમમરે, પ્રેમ થકી અ-
મને પ્રભુ મડેઆહોજી, નીત નીત ભજીએ. (૩.)

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા હાં, છેલી બાકી-
ના, રાંમો રાંમ. રામો રામ રામો રામરે, પ્રેમ થકી અમને
પ્રભુ મડેઆહોજી, નીત નીત ભજીએ. (૪.)

ભોજા ભગતના ચાબકા.

આ છે પંખીઓનો મેળોરે ભાઈ કોઇ ભવ નઈરે ભેળો. (ટેક.)
ચોએ દીસેથી આવી મડ્યા અને ખુબ બનઓ ખેડા,
જુજવા જુજવા ઊડી જાસે પછે દહીને દુહમેડારે.
આ છે પંખીઓનો.(૧.)

નરરે જાણુ જે નીરભે થયા પણ અવસર અધુરો,
રામને ભજેઆ વીના હાણ ઘણી તમે ડાહપણ શું દોડોરે.
આ છે પંખીચોનો. (૨.)

જનમ ધરીયુ તે હરી જાણુઆ વીનાનો આખર ઉબેરો,
ભોજો ભગત કહે ઉખડી જાસે જેમ પતગ રંગપીડારે.
આ છે પંખીઓનો, (૩.)

ભોજો ભગત.

ભગતી સુરવીરની સાચીરે લીધા પછે નઈ મેલે પાછી. (ટેક.)
સબદોના ઘોડા છુટઆરે છુટવાને લાગા મામલે ધડ માચી,
કાહે રહતા તે કંપવાને લાગા બીજા નીસચે ગયા નાસીરે કે.
ભગતી સુરવીરની. (૧.)

મન તણો જેણે મોરચો માડઓ અને વઢેઆ વીસવાસે,
કામ કીરોધ મધ મધલોભને જેણે ગળે દીધેલ ફાંસીરે કે
ભગતી સુરવીરની. (૨.)

તન મન ધન જેણે તુછ કરી નાખેઆ અને ઓડખેઆ
અવીનાસી, ભોજો ભગત કહે ભાઈડા એતો વઈકુંઠના વાસીરે કે.
ભગતી સુરવીરની. (૩.)

ભોજો ભગત.

મુરખને શીરે પેરે સમજાવું, મુરખને નીશચે નરગમાં જાવુ.
(ટેક.)

સવરૂ કેતાં એને અવરૂ લાગે, પછે કઈને વેરી થાવું; સમ-
જેઆ મોરે વઢવાં લાધે, પછે અંભરત મેલીને વીખ પાવું.
મુરખને શીરે પેરે સમજાવું. (૧.)

ખાટકી કોકે ઘેટોધોડઓ, માજન કહે મુકાવું; ઇધરી સવાદે
તણાઈ ગયો, પછે ઊંધે મુસતક ટંગાણું. મુરખને શીરે પેરે
સમજાવું. (૨.)

સનેતે પોતનું ચારો લાગો, તેને કેટલાક ઓખધ પાવું;
ભોજા ભગત કહે ગુરૂ પરતાપે, ઓલા પીતલને શું તાવું.
મુરખને શીરે પેરે સમજાવું. (૩.)

ભોજો ભગત.

સીવણું સમું સીવોને સઇ. આવો રૂડો માનખો જાશે વઇ.
(દોઢ.)

૬ ટકો ચોરેઆને ફાપલો ચોરેઓ, તે પણુ કીધો સઇ;
રાઇ તલનું લેખો લેશે, પછે જમરે જાશે લઇ;
સીવણું સમું સીવોને સઇ. (૧.)

કાકીરે લુટી ને માંમીરે લુટી, ને ફરતી લુટી ફુઇ; એમ
કરીને બાએડી પણુઓ, તે જંત્રી વગાડતી ગઇરે.
સીવણું સમું સીવોને સઇ. (૨.)

અંગુઠળી તારી આદી નઆવે, ને સામી નાવે સઇ;
ભોજો ભગત કહે ગુરૂ પરતાપે, તારી ગજને કાતર ગઇરે.
સીવણું સમું સીવોને સઇ. (૩.)

પદ નરભેરામનો.

પછે નઇ મલેરે લાવો પછે નઇ મલે, હમણા તુ લેને લાવો
પછે નઇ મલે (ડોઢ)

મોતીના દાણા લઇ ઘેલો ઘંટી માદલે બાવડીઆનુ બીજ
બાયું આબા કેમફલે પછે નઇ મલે (૧)

અબીર ગુલાલ કસતુરી ઘેલો તેલમાં તલે માન માન કરી
માનખોપામીઆ સંદુથી ટલે પછી નઇ મલે (૨)

માયા તુને વાહીને મેલયો દાહો જીઉગલે આવભાવ વીયા
પીઆ નહી વીસારીઆ છલે હમણા તુલે (૩)

સમજુ હોએતો સમજી લેજો મુરખ રયાબલે નરભે રામ
કહે સાચા માહે બોટુ નવભલે હમણા તુલે (૪)

પદ રવીદાશનો

નઇઆવે ફરીરે ઘેલા નઇઆવે ફરી મહા પદારથ માન
ખોતુને નઇ આવે ફરી (ડોઠ)

લખ ચોરઆસી ચારેખાણે આવેઓ અવતરી, મોગે
મુલે મુરખા તે તો માનખા દેહ ધરી નઇ આવે (૧)

આવત જાવત મોતની તુને વાત વીસરી, તારૂને મારૂ કરતાં
મુરખ જઇસતુ મરી નઇ આવે (૨)

હીરો તારે હાથ આવેઓ કીધો કાંકરી પારખા વીના ખોયો
એ વાત થઈ ખરી. નઇ આવે. (૩.)

સત સબદ ગ્રહીને ગુરૂને વેધે લે વરી કહે રવીદાસ ભાવે ભજીલો
હરી. નઇ આવે. (૪.)

પદ હુસેની ફકીરનું

તું મુજે ન દીલસે ભુલ મેં તેરા હું (ડોઠ.)

તુહી ગગનમે તુહી ધરનમે તુહીરયો, નીજ મુડ મેં તેરા હું
તુ મુજે ન. (૧.)

દાર દાર મેં પાત પાત મેં તુહીં રસીલા ફુલ મેં તેરા હું
તુ મુજે ન (૨.)

મકા ઢુંડા મદીના ઢુંડા તોએ ન પાયા રસુલ મેં તેરા હું
તુ મુંજે ન. (૩.)

સીઆઇ ગઈ ઓર સફેદી આઈ કલ ચલને કાસુર મેં તેરા હું.
તુ મુંજે ન. (૪.)

હુસેની ફકીર અલાકે નામ પાયાનીજ મુડ મેં તેરા હું.
તુ મુજે ન (૫.)

પદ કુંએરદાસનો.

લાવનાવે લાવનાવે લાવનાવે ગુરૂ ચરણ કમડ ચીત લાવનાવે
ગુરૂ ચરણ (ટેક.)
તનમન પ્રાણ સમર પણ કરનાવે રાતદીવસ ગુણ ગાઉ નાવે.
ગુરૂ ચરણ (૧.)
આસંઉસાર સકલ જુગ ફંદાવે તામેતો નાહી લપટાવ નાવે
ગુરૂ ચરણ (૨.)
સરદા સહીત રહો નીસદીન મન વાવે, કલીમુલ કછુ નહી
આવ નાવે: ગુરૂ ચરણ (૩.)
અગમ અગોચર ગોચર આ ઘટવે સત ગુરૂ લકશ લગાવ નાવે.
ગુરૂ ચરણ (૪.)
સંત કુએર સતોખત ગુરૂતનવે સકડ તીરથ "ધરાવ નાવે.
ગુરૂ ચરણ (૫.)

પદ નાનકચંદનું.

હરીજન ધોબીડારે દાગસુ દીલ દાગસુ દીલ જા તું ધોઇ
લે હરીજન ધોબીડારે દાગસું દીલ. (ટેક.)
તનકર તખતા મનકર સાબુણરે, ઉસમે તું મીલ મીલ
ધોઇલે. હરીજન. (૧.)
ખમેઆ કર ખુટણુને મહેર કરમુદરીરે, કાયાકો કપડ બના-
ઇલે હરીજન. (૨.)
એસી જો ધુણી જે નર ધોવેરે, કુડ કપટ સબ ખોઇલે.
હરીજન. (૩.)
કહે નાનકચંદ હર નામ કો હી આવોરે, આ વાગમણ છો-
ડાવીલે: હરીજન. (૪.)

પદ કલયાણદાસનું.

ભગતી એવીરે ભાઇ એવી તરસીઆને પાણી જેવી
ભગતી જે જનકરે કોએ તેના ધડપર સીસન હોએ
ભગતી છેરે ખંડાની ધાર કોઇ સમજે તે સમજણ હાર.
એક કામધેન વીઆંણીરે ગાયે વાછરૂ મેલીને વનમાં જાએ.
તંણ ચુંટેને વાછરૂમાં ધીઆંન, નીચું મોડું ને ઊંચા કાન.
એને વાછેરૂ તે નહીં વીસરવું એવું હરી ચરણે મન ધરવું. ૨.)
એક ભમરો કમલમાં રહેછે તેને કમલમાં સારૂ ગમેછે,
પડી સાંજને કમલ મીચાણું થયો વેઆકુલ કીઆં નજ-
વાંણી, એમ કમલની પીરીતે મરવું એવું હરી ચરણે
મન ધરવું. [૩.]
એક જલમાં તે માછલી રહેછે તેને જલમાંતે સારૂ ગમેછે,
કોઇ પાપીએ બારે કાડી મુઈ તરફડી અંગ પછાડી;
એને જલની પ્રીતે મરવું એવુ હરી ચરણે મન ધરવું. ૪.)
એક ચોર તે ચોરો કરેછે પર મંદીર ફરા ફરેછે મડી મા-
જમ રેન અંધારી નથી બીતો તે ધારણ ધારી એને પર
ધન હરીને પેટજ ભરવું એવું હરી ચરણે મન ધરવું. [૫.]
એક ગીનકાંતે ગાનુ કરેછે શોલ શણગાર અંગ ધરેછે
નખ શીખ નેન શવારે લઇ દરપણ મુખ નેહારે એને
કપટ કરી પેટ ભરવું એવુ હરી ચરણે મન ધરવું. [૬.]
ભગતી છેરે શુરાનો ભેખ શુરા થઇને રાખોરે ટેક જેમ
બપઇઆને વરસાદ વાલો એવી પરેમની ભકતી તે ઝાલો
દાશ કલેઆણ કહે એમ વરવું એવું મન હરી ચરણે
ધરવું. (૭.)

પદ પદમ ગુરૂનું.

અલખ તારી રચના નીઆરી નીઆરી ગુરૂજી તારી
શોભા અપરમ પારી. [ટેક.]
માહેલાને વારો વીરા શુરતા સુધારો સત ગુરૂસે કરલીઓયારી
ભુલા પંખીડાને રહા બતલાવે ડુબી મરે અહંકારી
અલખ તારી રચના નીયારી નીયારી ગુરૂજી તારી શોભા
અપરંમપારી. [૧.]
પાંચ ચોર કાયામે બસત હુએ ઉનકી સુરતા નીયારી
પાંચ પકડ કર એક ઘર લાવે હીરા નીપજે હજારી
અલખ. [૨.]
નાઇ ધોઇ નર ફરે ચતુરાઇ એક પુંજા કરે ભરંમચારી
મુગતી જુગતીનું ભેદ ન જાણે પાખંડ પુંજે સંસારી
અલખ. (૩.)
બીદરારે બનકી કુંજ ગલનમે મેરો સાહેબો ખેલે નીજારી
ભણત પદમ ગુરૂ કરત વીનંતી અરજ શુણો અમારી.
અલખ. (૪.)

પદ કરસનદાશનું

મન તુને સુસમજાવુ કઇ મન તુ જાએ મુડથી વઇ (ટેક)
લકશ જોજન એક જાવેપ લકમાં પવનથી પહેલુ પોચે તઇ
મન તુને સુસમજાવુ કઇ મન તુ જાએ મુળથી વઇ (૧)
મન કરમ કરાવે મન ધરમ કરાવે મન નાખે નરગમાં લઇ
એ મન પરમેશર્વને પોચાડે એ મન છે એઇનો એઇ
મન તુને (૨)
મનવસ કીધા એકપરાધીએ જેને નાથ મળેઆ નરસગ

અવરૂ ડાહાથે આવનાશી દોરાણા પરવસુથઇ. મન તુને (૩)
એવા જેના મન વસથાસે લાજ તની રઇ
કહે કરસન મન ઉમંગ થાસે તો સરવે કમાણી ગઇ
મન તુને (૪)

પદ અરજુનને।

રાગ મારારે શુવામી બોલનીવાલા.

રૂપ એક કહેણીને કરણી લગન લકશ અખંડા નંદ પરણી
રૂપ એક કહેણીને કરણી (ટોક)

જુગલ સરૂપની જાઉબલેહારી વાણી મુખે નાજાએ વરણી
રૂપ એક કહેણી (૧)

દેહેમે ધાતાને ધાતાતે દેહેમે એ વાત વીરલા શકે જાણી
રૂપ એક (૨)

બીના ગુરૂગીનાન ભકતી કોઇએ નાપામે ફરે જેમ તેલીના
બેલ ઘાણી રૂપ એક કહેણી (૩)

સેવકને સંવાનતી અંદવીત એક રૂપે અભેદ આતમાં
એક નીસચે જાણી રૂપ એક [૪]

સત દયા વીના વાતો સઉ જુઠી ભણેઆ ગણઆ થયુ
ધુલધાણી રૂપ એક [૫]

કહે અરજુણ એક બ્રમ જાણેઆ વીનારે આવયું નાવ
ડુબીયું પાણી રૂપ એક (૬]

રાગ પ્રભાતી.

મુજ અબલાને મોટીરે મીરાત બાઇ, સાંભળો ઘરેણું મારે
સાચું રે. ટેક.
વાલી ઘડાવું વીઠલ વર કેરી, હાર હરીનો મ રે હૈએરે;
ચીન માલા ચતુરભુંજ ચુડલો, શીધ સોની ઘેર જઇએરે.
મુજ અબલાને. (૧.)
ઝાંઝરીયાં જગજીવન કેરાં, કૃષ્ણજી કલ્લાંને કાંબીરે;
વીછુવા ઘુંઘરા રામ નારાયણનાં, અણુવટ અંતર જામીરે
મુંજ અબળાને. (૨.)
પેટી ઘડાવું પુરૂષોત્તમ કેરી, ત્રીકમ નામનું તાળુંરે.
કુંચી કરાવું કરૂણાનંદ કેરી, તેમાં ઘરેણું માહારૂંરે;
મુંજ અબળાને. (૩)
સાસરવાસો સમજીને બેઠી, હવે નથી કાંઇ કાચુંરે;
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, હરીને ચરણે જાચુંરે.
મુંજ અબળાને મોટીરે. (૪.)

રાગ પ્રભાતી.

સગપણ સાચું શાનું ભાઈ, શું માયાને વળગુંરે;
ગરજા ગરજે સહુ મલ્યું છે, અંતે રેહેશે અળગુંરે.
સગપણ સાચું. ટેક. [૧.]
ધનને કાજે તન પીલીને, ભુમી ભેલું ભળવુંરે;
ઘડી એક તો પ્યારી જાય છે, તારેતો છે મરવુંરે;
સગપણ સાચું. [૨.]
ઊંચા ઊંચા મેહેલ બનાવી, ફુંયાં ફુલ્યાં ફરવુંરે;
એ મંદીરમાં કોણ માલશે, તારે તો છે મરવુંરે.
સગપણ સાચું. [૩.]

બચકે બાંધ્યા વસત્રને વાઘા, ઘણું ઘરેણું ભરવુંરે;
પટોળાં તારા કોણ પેરશે, તારે તો છે મરવુંરે.
સગપણ સાચું. [૪.]
હાથી ઘોડા માલ ખજાના, સુખ પાલવમાં ફરવુંરે;
એમાં જોને કોણ માલશે, તારે તો છે મરવુંરે.
સગપણ સાચું, [૫.]
ભજન કરી લે મન વેરાગ ફટ હઇઆના ફુટયારે;
કહે કલ્યાણ કહ્યું નવ માને, એમ દીવસ તને રૂઠયારે.
સગપણ સાચું. [૬.]

પદ દાસ કલ્યાણનું.

કંઇક કરમનો કરનારો તે શરણ તમારે આવ્યોરે;
માહા જાળમાં બાંધી નાખ્યો, હવે હરી છોડાવોરે.
કંઇક કરમનો. ટેક. (૧.)
પાપ કરતાં પાછું નવ જોયું, હરીનું નામ હું ભુલ્યોરે;
હરીજનની સંગતમેં કીધી, દેવાલામાં ડુબ્યોરે.
કંઇક કર-નો. (૨.)
અનાથ જંતુ રાંક બાપડા, તેમાં મેં કીધા વાશારે;
લખ ચોરાસી ફેરા ફરતાં, કરી મુકતીની આશારે.
કંઇક કરમનો. (૩.)
સોનું રૂપું જંતર મંતર, તંતર મારે તુંછુંરે;
આ દુનીઓમાં નથીજ ગમતું, મલવા આતુર હું છુંરે.
કંઇક કરમનો. (૪.)
નામ તારા મહીમાં મોટો છે, કંઇક પાપી નર તારેયારે;
એવું જાણીને દાસ કલ્યાણ, પ્રભુ પ્રમે પોકારેયારે.
કંઇક કરમનો. (૫.)

ગરબી પ્રીતમદાસની.

ઓ જીવડલા જનમ ધરીને જોને હરીના રૂપને;
શું બાહેર ભમે ભીતર જોને, તારૂં કોણ સરૂપ છે. ડોઢ.
પ્રાણી શું કરવાને આવેઓતો, અહી કોણે બોલાવેઓતો;
અને શું લઇ જવું ને શું લાવેઓતો. ઓ જીવડલા. (૧.)
કીઆંથી આવેઓને કીઆં જાવું માયાનું ચેટક કીયાંથી આવીયું
નીજ નામ જપી નીરભે થાવું. ઓ જીવડલા. (૨.)
તુંને ભોજન કેવી પેરે ભાવે છે, તુંને નીદરા કેવી પેરે આવેછે,
શીર નોબત કાળ બજાવે છે. ઓ જીવડલા. (૩.)
બોલે તેને સોધજે, ગુરૂ ગીનાને બુધી એવી બોધજે;
હરી હીરે હીરો વેધજે. ઓ જીવડલા. (૪.)
તુરીઆ તારૂં રૂપ છે ભજીએ તો બરંમ સરૂપ છે
અવની આશી અકલ સરૂપ છે. ઓ જીવડલા. (૫.)
પ્રીતમ પુરણાંનંદ છે મહીંઘટ વશીઓ ગોવીંદ છે;
હરી ના ભજે તેની મતી મંદ છે. ઓ જીવડલા. (૬.)

ગરબી.

દેહે મનુશ ધરી હરી ન જાણીઆ તેણે શરવેવશ ખોયું,
એ મારા વાહલાજી માહામણી મુકીને પથર ચીત પ્રોયું.
(ડોઢ.)
પ્રાણી અંમરથ ઢોરીને વીખ પીધું, તે કુંડું કરમ હાથે કીધું,
દુખ માતાને મીથેઆ દીધું- દેહે મનુશ. (૧.)
જેણે જારવીઓ જઠરામાંઇ, તેને સંભારે સુપનામાં નાહીં,
નીરલજને લાજજ નાહીં. દેહે મનુશ. (૨.)
જેણે જગત પીતાને નવ જોયાં, ખોધી કલપ વ્રક્ષ બાવલ
બોયા,

ઉતમ જનમ એડે ખોયાં. દેહે મનુશ. (૩.)
એ પીંડ ઇનડ એવાને એવા એને ન મલે લેવાને દેવા,
એતો આડ અનાધીના છે એવા. દેહે મનુશ. (૪)
એને કુરૂત અગની સરખા કહીએ એની સંગે સરખા થઇ
ના રઇએ, કહે મીતમ એથી અલગા રહીએ.
દેહ મનુશ. (૫.)

ગરબી.

વાંસલડી વાગીને હું જાગી, સખી એ વેંણ વેરણ થઇ લાગી.
વાંસલડી વાગીને હું જાગી. (ટેક.)
વાંસલડીતો વાંસતણો છે કટકો, લાગ્યો મુંને અંતર એનો ચટકો
મોહી હું તો મોહનનો જોઈ લટકો. વાંસલડી. (૧.)
એને સ્વરે મુંજ ઉર આવી વીંધ્યું, તજી લોક લાજકારજ સર્વ
સીધ્યું, કામણ મુને કાનુડાએ કીધું. વાંસલડી. (૨.)
મોહી હું તો મોહનનું મુખ જોઈ, વ્હાલું રે મને લાગે ન
બીજું કોઈ, જીવું હું તો જીવનજીને જોઈ. વાંસલડી. (૩.)
ઘરમાં મને કામ ન સુઝે કાંઇ, અદેખા લોક કરે અદેખાઈ,
વાલા મહારા બલી ભદ્રજીના ભાઈ. વાંસલડી. (૪.)
સાસરીઆંમાં ઠપકો મુને સહુ આલે, નણદી મહારી બોલેબોલે
ઘણું બાળે; મહારે મહારા પ્રભુજી વીના નવ ચાલે.
વાંસલડી. (૫.)
મંત્ર ભણી મોહને મોરલી વગાડી, વાલે મહારે વેરીની ગરજ
સારી; ઘેલી કરી સંસારમાં થકી કહાડી. વાંસલડી. (૬.)
પીળાં પીતાંબર પેહેરેયાં કહાને, કુંડળ કાંઈ ઝલકે હરાને કાને;
ભુધરજી શોભેછે ભીને વાને. વાંસલડી. (૭.)
આ જો બેની જમુનાજીને ઘાટે, મોહન મેં તો દીઠા હતા મધ્ય

રાતે; મીઠી મોરલી વગાડી દીનાનાથે. વાસલડી. (૮.)
વાંસલડી દયાના પ્રીતમની પ્યારી, વાગી એતો ત્રીલોકમાં ન્યારી;
વ્યાકુળ કરી દીધી સકળ વ્રજનારી. વાંસલડી. (૯.)
વાંસલડી તો હેત કરી કો ગાશે, તેની ભવોભવની ભાવઠ ભાંગી
જાશે; દયાના પ્રીતમ આવે સુખ થાશે. વાંસલડી. (૧૦.)

ગરબી.

લોચન મનનોરે, કે ઝગડો લોચન મનનો;
રસીઆ તે જનનોરે, કે ઝગડો લોચન મનનો. ટેક
પ્રીત પ્રથમ કોણે કરી નંદ કુંવરની સાથ;
મન કહે લોચન તેં કરી, લોચન કહે તુજ હાથ; ઝગડો. (૧.)
નટ વર નીરખ્યા નેંન તેં, સુખ આવ્યું તુજ ભાગ;
પછે બંધાવ્યું મુંજને, લગન લગાડી આગ. ઝગડો. (૨.)
સુણ ચક્ષુ હું પાંગળું, તુ, મારૂં વાહંન;
નીગમે અગમ કહ્યું સાંભળ્યું, દીઠા વીના ગયું મન, ઝગડો. ૩.
ભલું કરાવ્યું મેં તુને, સુંદર વર સંજોગ;
મન તજી તું નીત્ય મલે, હું રહું દુઃખ વીજોગ. ઝગડો. (૪.)
વનમાં વ્હાલાજી કને. હુંય વસું છું નેણ,
પણ તું જને નવ મેલવે, હું નવ ભોગવું ચેન. ઝગડો. (૫.)
ચેન નથી મન કેમ તને, ભેટે શ્યામ શરીર,
દુઃખ મ્હારે જાણે જગત, રાત્ર દીવસ વહે નીર. ઝગડો. (૬.)
મન કહે ધીકું હૃદે, ધુમ્ર પ્રગટ ત્યાં હોય,
તે તુજને લાગેરે નેન, તેહ થકી તું રોય. ઝગડો. (૭.)
એ બેહુ આવ્યાં બુદ્ધી કને, તેણે ચુકવ્યો ન્યાય,
મન લોચનનો પ્રાણ તું, લોચન તું મન કાહાય. ઝગડો. (૮.)
સુખથી સુખ દુઃખ દુઃખથી, મન લોચન એ રીત,
દયા પ્રીતમ શ્રી કૃસણ શું, બેહુ વડેથી પ્રીત. ઝગડો. (૯.)

ચેલઇયો.

હરી ગુરૂ સંતને વીનવું મેં ચોથા ગણુપંતી દેવજી
વેદવાણી લખી પરલાભ આપો હું પેહેલાકરૂ તમારી સેવજી
ગુણની ગાઇએ સામી તમારા ને સું તે થઇએ અસમાનજી
સતવીના સાહેબ નહીં જડે મર વાંચે વેદ પુરાંણુજી
સુગાર શેઠને ચંગાવતી એ નેમાવંતા બે નર નારજી
અભી આગત જમાડીને પોતેજ જમવું એવો અહોનીસ
ધરમ અપારજી
એક સમે આવી અટકજપડી મેઘ મંડાણા મુસલ ધારજી
દીન આઠ તેના પુરંજ ઉઠેઆ તોએ સતન ચુકેઆ સહુકારજી
માણુસ મેલીને વકીલ તેડાવેઆ ચઉદીસ કરો ભાઇ જાણુજી
અભી યાગત વીના મારે અનડોન ભાવે ભલે નીકસી તે
જાએ માણુજી
તારે વકીલ ચાલેઆ સાદુ ગોતવાં અને જુવે તે નગર
મીજારજી
તલાવને કાંઠે એક તપેસરી બેઠા તેના શેઠને કીધા સમાચારજી
શેઠે જેવું કાંને સાંભડીયું તેવાજ અણુવાસે પગે ઘોડેઆ
જાએજી
જઇને અભીગતને પાએજ લાગા મારે મોહોલે પધારો
માહારાજજી
તારે સુગાર શેઠનું સત જોવાને કોઢીઆં થયા
કીરતારજી
જઇને દેવલ માંહે ઉતરેઆ પોતે કાયા કીધી ભેજારજી
દુરધંધ આવેને ભુતજ ભાગે ને માખીઓ ઉડે અનેકજી
તોએ મન ડુગે નહી શેઠનું જુઓ મોટાઓની ટેકજી
તારે અવનાશી એમ બોલીઆ તમો સાંભળો સાહુકારજી
મારી કાયા મારે હાથજં નથી મને પીડા તે થાએ અપારજી

કહોતો રેવત. રથ જોડાવું માંહે ગાદી નંખાવું ગોપાલજી
પચરંગી લીલા તેના પરદા બંધાવું મારે મોહોલે પધારો
માહારાજજી
તાકે વેલ રથમાં મને થળકોજ લાગે અને મુખે જંપે
શ્રી રામજી
અભેઆગતને રેવું એકલું મારે રથ વેલસુ નથી કામજી
કહોતો મંગાવું પ્રભુ પાલખી માંહે ઝાજી કરાવું જતનજી
પણ તેડીને જાઇસ તમને ત્રીકમાં મારે રાંકને જડેઆ
રતનજી
મન ગમતાં અમે ભોજન માગસું તેમાંહે જાશે તમારો
ભરમજી
સરભંગી સાદુ અમને શોકજ નથી એવાછે મારા ખટ
કરમજી
વેપારી કહે હરીને વીનતી અને જોડીને બેઉ હાથજી
પીરસાદ પુરણ હારો પુરસે તમે મેહેર કરો દિના નાથજી
તારે અવનાસી વાણી એમ બોલેઆ તમે સાંભળોને
શાહુકારજી
તારી નારી આવે મને તેડવા નઇકા ભલે બેઠા સાદુ બારજી
એવું શેઠે સાભલયું ત્યારે ગયા તે નગર દુવારજી
ચંગાવતીને જઇ પુછીયું હવે સાદુનો શું કરવો વીચારજી
ત્યારે સતી કહેછે સામી હમારા ઢીલ મ કરજો લંગારજી
તુરત કરીને જાઇએ તેડવા એ માનવી નથી એ માહારાજજી
ત્યારે કનક હીંડોલીને કરનડીઆ લઇને ચાલેઆ નગરથા
બહારજી
જઇને અભીઆગતને પાએજ લાગા મારે મોહોલે પધારો
માહારાજજી
ત્યારે ક્રગ્રહીને કરનડીઆ માહે જુગતે બેસાડેઆ સાદુ
વીરજી

ચંગાવતીએ લીધા શીર ઉપરે ભીંજાણાં સતીનાં સરવે
ચીરજી
ત્યારે લોક સરવે જોવાજ મલેઆં અને મલેઆં વરણુ
અઢારજી
અનેક વાંણી મુખે ઓચરે એની હાંસીતે કરે હજારજી
સતીએ સતને ઓળખીઆ તેનો માજન સુ જાણે મરમજી
પરસાદ લેવા પ્રભુ મોલે પધારેઆ મારી રાખજો લાજને
શરમજી

ચેલીઓ રાગ પ્રરેઓ.

સેઠ સુધારસા સાધુને સીરેવીયાંરે, વાણીએ પારેઓ વરત;
સાધુડા નઆવેઆં રેઆ ઉપવાસી, તાવવા લાગાં ત્રત;
કરસનજીતો કોઢીઆ થઇને, રે રૂપ અતીતનું લઇને. (૧.)
ચંગાવતીએતો ચરણામત લીધાં ને, નવરાવીને નાથ;
પલંગે પોઢાડીને પવન ઢોરેઆં, સાંમી કીધાં સનાથ
ખંતે ભોજન ખીરનાં કીધાંરે, પરછીને લઇ આગલે દીધાં. ૨.)
ખીર રોટલી અમે જમતારે નથી, નથી અંનડાનુ આર;
ભોજન અમે છઉં માંસના આરી, એમ કહે કીરતાર;
વચન એવાં બોલેઆ વાધુ, રે સમજી તમે લેઓને સાધુ (૩.)
કાસાઇવાડે તો શેઠ પધારેઆ, કપાવી લાવેઆ માંસ;
તેની ચંઘાવતીએ રસોઇ બનાવી, પરસીને દીધા પાસ;
વાંસલ ઢોરે નરને નારી, રે, જમો તમો દેવ મોરારી. (૪.)
માંસતો અમને માણસનું જોઇએ, પશુ, માટીશું નહી પેઆર;
અઘોર પંથમાં અમે જો વસીએ, બેલ ખદાંની ધાર;
વાણીઆ તારો વરતજ ફરશેરે, આવી અવનાસીજ મલશે. ૫.
માંજેઓ વેચાતો માણસ ન જડે, હઇડે તે ધરવી હાંસ;
નરનારીએ બેસીને પરીઆંણુ કીધો, દીકરાનું નીરધાર;
વાતલડીતો થાશે વશેકેરે, કરસું લઇ સાહેબને લેખે. (૬.)

તીઆંથી સુખ સમ રૂપ પવન જેવું કીધું, ને ચાલેઆં છે જુગદીશ; આવેઆં પરવેસ ગુરૂ મધે, જેને ઘેર ભણેછે શીશ; સઉને શીખામણ દીએરે, ચેલઇઆને વીગતજ કીએ. (૭.)
ભણતર મેલી તું ભાગ ચેલઇઆ, પારો મારી પરતીત; તારારે માબાપ તુંનેરે મારશે. તારે ઘરે આવેઓ અતીત; ધુતારો તે ધુતરી જાશેરે, પછે પસ્તાવોજ થાશે. (૮).
ઇ શું બોલેઆંરે સાંમી હમારા. માબાપ મેલઆં કેમ જાએ; નવરે મહીનાં જેણે ઓધરમાં રાખેઓ, તેના ગુણ ઓશીગણ થાએ; ભકતી માહારે શીશનેસાટેરે, જાવું મરતુકને માટે. ૯.
ચેલઇઓ કહે હું ભાગુ ભોમીનું, પણ ધરા ઝાલે ન ભાર; મેરૂ પરવત ડુલવા લાગે. પણ આકાશનું આધાર; મેરામણ માજાન મુકેરે, ચેલઇઆનું સત ન ચુકે. (૧૦,)
સીખ આપોને શાંમી હમારા, જાઇએ પોતાને ઘેર; માબાપ મારીઉ વાટડીઉં જુવે, ઘેર આવેઓ અતીત; ઉપવાસીને આંટોજ થાશેરે, દામોધર નાથ દુવાશે. [૧૧.]
સીખ માગીને ચાલેઓ ચેલઇઓ, આવેઆ પોતાને ઘેર; માતાએ મુખનાં મીઠણાં લીધાં, પણ નાખીને નીસવાસ; આવતો કુંવર ઓધરે લીધોરે, મારેઆનો વીચારજ કીધો. ૧૨.
ઇ શું બોલેઆંરે માતા હમારી, નાંખીને નીસવાસ; આજ ચેલઇઆનો સુફલ જનમ, જે માંસ ખાએ મહારાજ; ધન ધનછે ભાઇ આજનો દાડોરે, હેતે કરી સંત જમાડો. ૧૩.
માવીતરપણુંનો મેલી કરીને, કાપેઓ ચેલઇઆનું શીશ; અણઘટતો એણે આદર કીધો, પણ જમાડવાને જગદીશ; ખેલ રચાયો ખરાખરોરે, પરભુ તયે પારણું કરો. [૧૪.]
ખાંદણીએ ખાંડીને મુખેથી, હસો, કોરા પાલવ પેર; આંખલડીમાં કાજર સારો, હરખે હાલેડા ગાઓ; તોરે તમે સાચા સતીરે, એમ બોલેઆ જુના જતી. [૧૫.]

નાથ કહે મારી નજરે રે, ખાંડો સત તમારો છે; પણ
માથાની સાથે પ્રીત ઘણેરી, તે રાંધીને દે; ભોજનીઆં
ભાવતાં કીધાંરે, પરછીને લઇ આગલે દીધાં. [૧૬.]
સતવાદી તમેં ભઇ સાચાંરેસતી, પણ અટક અમારે છે;
વાંજીઆંનું જમણુ અમે જમતાંરે નથી, એમ અવનાશી કહે;
વાતલડી તમે જુવો વીચારીરે, મલી તમે નરનેજ નારી ૧૭.]

શેઠ સુધારશા કહે, પરગટેઆ હમારા પુરવ જનમનાં પાપ;
ગાઇઊંની મારેઆ, ગોધા સમારેઆ, મારેલ માને બાપ;
ડુંગરમાંતો દમ લગાડેઆરે, જેણે મારા ખેલ બગા-
ડેઆ. (૧૮.)

ચંગાવતીતો કહેરે અમારે, પાંચ મહીનાનું છે ગરભ;
પણ ભલે પધારેઆં ભુવંન પતી, જે આજ મારે ઘરે
સંત ઘણીતમે; ધણી અમેતો તમનેજ ધારેઓ રે, જેણે
મારો ખેલ સુધારેઓ. (૧૯.)

ચંગવતીતો છુરી લઇને, પાડી માંઢી પેટમાએ; ઓચીતાં
આવી હરીએ હાથજ ધરેહેઆં, બઉ નામી વડગાં
બાએ; ભલી ભગતી સતી તમારીરે, માંગ માંગ કહે
મોરારી. (૨૦)

ચલેઆ કુંવર ને સજીવન કરો, બીજો મારે નહી કોએ
બાર; સદાં તમારે ચરણે રાખજો, દીન કરીને દયાળ;
બોલેઆં સતી મુખે વિચારીરે, ભુધરા દેજો ભગતી
તમારી. (૨૧.)

શેઠ સુધારશાને ચંગારે વતીએ એકીન રાખેઓ એક;
ભણે રતન દાસ ભાંણુ પરતાપે, એવાં મીઠાને મેલીએ
કેમ; મોવનજી ને મલવાને માટે રે, જાવું વઇકુંટની
વાટે. (૨૨.)

મામેરો નરસી મેતાનો.

સરસતી ગણપતી લાગુરે પાએ, અવરલ વાંણી દીઓ
મુજ માએ. (૧.)
કરોડ વાર પરાંણી કશાણીરે કસીઓ, ધન ધન જીભેઆ જેણે
કરશન વશીઓ. (૨.)
મેતાની દીકરીનું કુંવરબાઈ નામ, તેને જોઈએ છે મા-
મેરાનું કામ. (૩.)
લખો કંકોતરી ને વેગે મોકલો, લઈ જાશે બરામણ
કોકલો. (૪.)
કંકોતરી માંહે લખ્યોરે કશી, મંગલવારને એકાદસી. (૫.)
તારે સારંગ મેતે વીનતી કરી, એવડી મચાડા મેતાને ભરી. ૬.
તારે બરામણ મનમા કરે વીચાર, જાઈ કરૂં મેધકનું
આર. (૭.)
ભાઈ કોકલા તું ઉભો રહે, એક સંદેશો મારા પીતાજીને કહે. ૮.
જો હોએ તમારે મામેરાંની પેર, તો તાત આવજો અમારે
ઘેર. (૯.)
જો ન હોએ તમારે માંમેરાંની પેર, તો તાત મ આવજો
અમારે ઘેર (૧૦)
તારે બરામણ આવેઓ નગર ધોઆર, તાં ઘરમાં વઢેછે
ઘરડાની નાર. (૧૧.)
તારે બરામણ મનમાંહે ચીંતાજ કરે, વાનું ધંધોડેઓ
વીપર પાછો વલે. (૧૨.)
તારે બરામણને મેતે દીધાં બઉ માન, જમાડેઆં લાડુ
ને પકવાન. (૧૩.)

(રાગ આશા.)

આશામેરી લાદલી, અને કેશી ભગત કરા;
થાર ભરઆ સંઘ મોતીએં, ઉપર નેન ધરા હાજી.

કેનાં તરાવડાને કેનીરે ધુરી, માંગી નરશી મેતે વેવ્રજોતરી. (૧)

વાસની વેલમાંહે ઢીમણાં પાઇઆ, બે બડધીઆ લૈ માંહે જોડેઆ. (૨)

ખડીઆ માંહે ગાલેઆ મેતે ચંગને તાલ, નરસી મેતા સાથે જાજો ગરથ ભંદાર. (૩)

નરસી મેતા સાંથે જાજો કુંટમ પરી વાર, એક રભાભને બીજો તાર. (૪)

તારે નરસીમેતો આવેઓ નગર ઘોઆર, તાં શાંમું આવેઓ નગરનું પરીવાર. (૫)

તારે આવેઆ વેવેવાંઇ ને મડેઆં છે જોર, માંમેરો ન લાવેઓ મેતો એકજ મોર. (૬)

તારે દામોધર મેતો કહે મ લીઓ એનું નાંમ જમવા આવેઓ છે લાડુ પકવાન (૭)

તારે સારંગ મેતો કહે મ કરો એની કથી, એને માંમેરો કાંઇ કરવોજ નથી. (૮)

તારે કલેઆંણ મેતો કહે મ કરો એની વાત, રખે જગ નમાં કરે આપઘાત. (૯)

જેમ તેમ દુખડો એ દીશે છે, એટલુ કરો જેમ જીવાતો રહે. (૧૦)

તારે રૂગનાથ મેતો કહે મ કરો એની વાત, એની વાંશે છે શ્રીસુંદરનાથ. (૧૧)

તારે ઘાંચી વાડામા ઉજડ જે, મેતાને ઉતારા આનઆં તે. (૧૨)

જાજા ચાંચણ ને જાજા જવા તીઆં મેતાને ઓતારા દીઆ. (૧૩)

તારે ઉતારો દખીને તો હરખેઆં ઘણું, જોજો ભાગ ભાઇ ધરતી તંણું (૧૪)

એણ મંધરીએ પધારશેરે હરી, મારે મને યે વૈકુંઠપુરી ૧૫.

(રાગ વેરાડી.)

સાધ સતીને સુરમાં, અને ગીનાનીને ધજદંત,
એતો કધી ન ફરે, જો જુગ જાએ અનંતજી

કુંવરબાઇ જ્યારે આવેયાનું સુણેઆં, ઉલટ ભરીને
તારે બાઇ આવેઆં. (૧.)

મારા પિતાજી તમે ભલે આવેઆં, મુંજ મામેરો તમે શું.
લાવેઆ. (૨.)

મેતો કહે મારે ગાંઠતો બાઇ હરીનું રે નામ. તુલસી તલક
ને સારંગ રામ. (૩.)

ત્યારે બાઇ કહે જ્યારે આવો તારે એમજ કહો, જારે
આવો તારે રામ રામ કહો. (૪.)

રાંમ નામ લેતાં કુંવરી જાએ સરવે પાપ. રાંમ નામ
લેતાં બાઇ વઇકુંઠવાસ. (૫.)

તારે બાઇ કહેછે જો હતી મારી માવડી તો તાત ચિંતા
ન પડે આવડી. (૬.)

ઘરત વના જેમ લુખારે અન, મા વના પીતાજીનું એ
વડું મન. (૭.)

દીવેલ વના જેમ દીવામાંહે તેજ, મા વના પીતાજીનુ
એવડું હેજ. (૮.)

ટોરે વછુટી જેમ હરણી, મા રે વના તેમ દીકરડી. [૯.]

જલ વના જેમ માછલડી, મા રે વના તેમ દીકરડી. [૧૦.]

ઘરત વના જેમ સુનો કંસાર, મા વના દીકરીનો ભઠ
અવતાર. [૧૧.]

સાસુ સસરોને જેઠ જેઠાણી, નણંદ નણદઇઓને દેર
દેરાણી. [૧૨.]

એટલાં ઉઠીને મીણાં દીએ, સવારે ઉઠીને તાલ કુટી
આનુ કીએ. [૧૩.]

એવા એવા વેણુ જારે કુંવરબાઇએ કહેઆં, તારે નરસી
મેતાને આંખે આંશુ જરેઆં. (૧૫.)
એમ કેતાં કુંવરબાઇ પાછી વરી, તા નાંનેરી નણંદ
બોલાવી ખરી. (૧૬.)
સાંભળો ભાભીજી તમને કહું એક વાત, શું લાવેઓછે
તમારો તાત. (૧૭.)
સાંભળો નણંધ તમને કહું વીન્નતી, જે લાવેઆ તેની
ખબરજ નથી. (૧૮.)
એવડી કુડી ભાભીજી સેણુરે કથી, જે લાવેઆ તેની
ખંબર નથી. (૧૯.)
તાલ કુટીને જે કોઇ પેટજ ભરે, તે માંમેરો મેતો
કીઆંથી કરે. (૨૦.)
માંગેઓ ખાય જે કોઇ પારકોરે અંન, મેતોજી કરે
શ્રી રામ ભજન. (૨૧.)

(રાગ મલાર.)

ઉતરની સેરૂં કઠઇઊં, વરી ડુંગર ડમરેઆં;
વીજડીની વરન કેઆ, થયો ચંમકેની ચોધાર;
હાણે સભાજા સતાર, મૌવલાતું મી વશાઇએંજી.
તારે ઉને પાણી મેતા કરોરે સ્નાન, તારે પછે જપો
હરીનુંરે નામ. (૧.)
ટાઢું પાણી તમુંને જોઇએ જેહ, અમારારે ગામમાં ન
મલે તેહ. (૨.)
તારે લીધાં ચંગને મેતે લીધાં તાલ, ઉતરદશે જાગેઆં
શ્રી ગોપાલ. (૩.)
ઉતર દશે એક હતી વાદરી, તે ઘરમર કરતીને ઊંચી
ચડી. (૪.)

નાગરશું જો તમે રાખો નેહ, તો આવી વરસાવો બારોઇ મેહ. (૫.)
માણસ માંડવે હતા જેહ, ખડબડવાને લાગા તેહ. (૬.)
ભરેઆં સરોવર મેતે ભરઇઊં તરાઇઊં, ડુબણ લાગીયું ગાંમની લોકાઇઊં. (૭.)
માંડવે માણસ મેતાને લાગે પાંએ, ધેઆન તમારો હવે પુરો થાએ. (૮.)
મેતાજી વાજાં તમારાં અંતર ધરો, બારોઇ મેઘને પરણા મજ કરો. (૯.)
તારે મેતાજીએ વાજાં અંતર ધરેઆં બારોઇ મેઘને પરણા મજ કરેઆં (૧૦.)

(રાગ રામાણ.)

રામે રૂઅડા દીઅંણાં, અને જો ઘર સંપત હોએ;
ઠાકોર માને જગ નમે, તેની આસ કરે સભ કોએજી.
મેતાને કાજે મેતે માગી લીધો મેહ, મુંજ મામેરો હવે બમણું દેહ. (૧.)
કુંવર બાઇ તમને જોઇએ જેહ, કાગરમાંહે લખાવો તેહ. ૨.
તારે એમ કેતાં કુંવરબાઇ પાછી વરી, મંદીર મારગ જઇ સંચરી. (૩.)
સાંભળો સાસુજી તમને કહું એક વાત, એમ કહે છે મારો તાત. (૪.)
કુંવરબાઇ તમને જોઇએ જેહ, કાગરમાંહે લખાવો તેહ. ૬.
હેઠાં બેસો તમે બાપા વઉ, કુટુંબમાંએ સાભળશે સઉ. (૬.)
અરથ ગરથ ગાંઠે નહીં છે નાંણાં, એવાં સારૂ વઉવર પેરસો પાંણાં. (૭.)
નાગરછે નરસી જાત, માંહો માંહે રીઆ કરશે વાત. (૮.

સાસુ વહુવર બે કરતાં વાત, તીઆંથી સાંભળી એક દેવરીએ વાત. (૯.)

નવરા બેઠા શું કામજ કરો, હુંબુવાન કાગર લઈ ચીતરો. (૧૦)

તારે લીધી વઈને લીધી દોત. જઈ બેઠા તે ગામને ચોક. ૧૧.)

તારે નવીછંધા નાગર જેહ, તેડાવીને લીધાં તેહ. (૧૨.)

તારે ઘાંચી મોચી સુઈને સુંતાર, કાગરમાં લખાવેઆ વગણ અઢાર. (૧૩.)

આપણાં વરણમાંતો સાડલાનું કામ. અવર લોકમાંતો કાપડાનુ ઠાંમ. [૧૪.]

વરના કાકાનું નામ કલ્યાંણ. તેણે મંડાવેઆ છે બે પાંણ. [૧૫.]

તારે લખીબીડીને આપેઆં જીઆં, મેરાધર મેતો બેઠો તીઆં. [૧૬.]

વીશ મણ વાંકડી સોપારી, નાગર જાતમાંહે લાંણી થાએ સવારી. [૧૭.]

સવામણ મુંગતાફળ સાર. ચોરી પુંજાવે તેણીજ વાર. ૧૮.]

લેવો કાગર બાપા વહુ. આરે માંમેરો તમે પુરજો સહુ. ૧૯.

દુબળા જાણી અમે આણી દયા, થોડો લખેઓ ઝાઝે નવ ગયા. [૨૦.]

[રાગ વેરાડી.]

નીચ કરાં શુર પેડાં. જ્યાં શકત ભોજન;
સો નર કદી ન ગજત, ચાંદ સુરજ દેવા ગરોણજી.

કાગર વાંચી મેતો વીમાસણ કરે, ભગત હેતે શ્રી હરી આચરે. [૧.]

તારે આવી કીધાં મેતાને રામ રામ, મેતાજી તમે હીઆં
આવેઆ કેવે કામ. (૨.)
શું કહું સારંગધર છે ઘણું આછે કામ પુત્રી તણું. [૩.]
તારે સવામણુ મુંગતાફળ સાર, લખમીંજીએ ભરી આપે-
આં તંતકાળ. [૪.]
તારે મેરાધર મેતો પુછે સાંભળો શાએ, નરસીમેતો તમારો
કેવો સગો થાએ. [૫.]
તારે કહે એ ભરાંમણ ને અમે વાંણીઆં, અમારો સગો
મેતો થાશે કીઆં. [૬.]
નાંણાં જોઇએતો મેતા નરસીનાં લઉં, લાભ થાએ તે
વેંચી દઉં. [૭.]
આઠ અઠોતેર બાવન વીશ, એટલાં દાશી થઇ બેઠા
જગદીશ. [૮.]
દાંમોધરને નરસી નારાણ, ભુધર ભુપત સારંગમાંણ. [૯.]
કલેઆંણ રાએ ને સોવંન રાએ, એટલા આવી બેઠાં
એણે ઠાએ. (૧૦.)
સોનાંની સાડીને સોનાંનાં સાઠલા, પરથમ તેડો કુંવર
બાઇ નાં નાવલા. (૧૧.)
પેલી કાઢી હીરાધર વીટી, રંગે રાતીને સોને ઉગઠી (૧૨.)
લીલી પાઘડીતે અંતી શાયામણી, જોજો ભાઇ હરીએં
હાથે વણી. (૧૩.)
બીજા કાઢેઆ અંનત ચોડીઆં મોડીઆં, જોજોરે ભાઇ
હરીએ હાથે વણેઆં. (૧૪.)
કંમર પટોરા દીધાં ઘણા, રૂઘનાથજી મેતો પેરી વરેઆં (૧૫)
કમડાદને દીધાં તેતો કેવાએ નહી, સુરીઆદને દીધાં
તેતો સાસતરમાં નહીં. (૧૬.)
તારે મેતોજી કહે લેઓ હરનુંરે નામ, આવી પેરી જાઓ
સારો ગામ. (૧૭)

તારે ઓઢી પેરીને જે કોઇ વરે, તે આવી મેતાની
વખાણજ કરે. (૧૮.)

વરનાં કાકાનું નામ કલેઆંણ, તેને સોવંન સલા આલી
નિરવારણ. (૧૯.)

તારે રૂપીઆ મટાવીને મોરૂં રે કરો, તે કુંવર બાઇનું
બોરૂં ભરો. (૨૦.)

ઘર ઘર કુંવરબાઇ લાંણી કરે, હઇડે હરખ ઘણેરો ધરે.(૨૧)

કંકોતરી કુંવરબાઇ પીઅરે ગાલ, તેને ગલે જોઇએ સોવંનની
માલ. (૨૨.)

તારે હીરૂડી વીરૂડી બે બનડીઊં, પાણીડો ભરવાને ની-
સરીઊં. (૨૩.)

પાણીડો ભરે કરે સારી વાત, ભલે આવેઓ કુંવરબાઇનું
તાત. [૨૪.]

જો ન આવેઓ. કુંવરબાઇનું બાપ, તો આવા સાઢલા
કોણ પેરાવે આપ. [૨૫.]

તારે નંણધલની દીકરીનું માનબાઇ નામ, તેને જોઇએ
એક કાપડાનું ઠાંમ. [૨૬.]

પુરણ હારો તે પુરી ગીઓ, નરસીમેતો ખુંણામાંહે બેસી
રીઓ. [૨૭.]

મેતાજી કહે પેલારે કહીઊં, કાગળ લખતાં કેમ વીસરીઉ [૨૮]

તારે એક કાપડો મેતાજી અમને ન દીઓ, તો માંમેરો
તમારો સરવે એરે ગીઓ. [૨૯.]

તારે સંજા ટાંણે મેતે આડતી કરી, તે સરગભવનમાંહે
સાંભડી. [૩૦.]

તારે ઇંધરાસણથી ઉતરેઆછે કાપડો, હીરે માંણેક મો-
તીએ જડેઓ. [૩૧.]

લેઓ કાપડો નાંનબાઇ ધરો, મેતાનું માંમેરો હવે પુરો
કરો. [૩૨.]

અરજુન ગીતા.

શ્રી ગુરૂ પ્રતાપે ગાઇએ, કીરપા તે સાધુ જન;
પરીબ્રહ્મ મારો આતમાં, મારૂં મન તે અરજુન;
અરજુન શુણો ગીતા સાર, પાંડવ માનજો નીરધાર. ૧
અરજુને એમજ પુછીયું, સાંભળો વૈકુંઠ-રાય;
એક સારગીતા કહો મને, નીજ ભકતનો મહીમાંય.
અરજુન. ૨

ત્યારે શ્રીહરી એમ ઉચરેયા, અરજુન ધરજો મન;
એ સાર ગીતા સાભળે, અવતાર તેનો ધન્ય. અરજુન. ૩
ચૌદ લોક તે વશ માહારે, બ્રહ્માંડ કેરો ભાર;
તે ધન્ય મારા દાસને, રાખે રૂદય-મોઝાર. અરજુન. ૪
જળ મધ્યે જે પદ્મ છે તેને સ્પર્શે નહી લગાર;
તે ચિન્હ મારા ભગતનાં, વળગે નહી વિષય વિકાર.
અરજુન. ૫

સંસારમાં સરસો રહે, ને મન મારે પાસ:
સંસારમાં લોપાય નહી, તે જાણ મારો દાસ. અરજુન. ૬
મુજ ભગત તે મુજને ભજે, હૈયે હોય હેત હમેશ;
તો ભગત તેને જાણીએ, જે કરે ન કોઇનો દ્વેષ.
અરજુન. ૭

કરમાંહી તુલસી કરણ તુલસી, કંઠ તુલસી હાર,
બહુ તિલક છાપાં શોભતાં, મુજ ભગતનો શણગાર.
અરજુન. ૮.

મારા સાધુને જાણે નહિ; પાખંડ પુજે લોક,
જે દંભ આડંબર કરે, તે જાણું સર્વે ફોક. અરજુન. ૯
ઉત્તમ વરણ થઇ મુજને ન ભજે ચંડાળ કહિએ તેહ,
મધમ થઇ મુજને ભજે, તે જાણ મારો દેહ.
અરજુન. ૧૦

મુજ ભકત કેરે કારણે, અવતાર લીધા દશ,
હું નીરંજન નિરાકાર, મને ભકતે કીધો વશ્ય.

અરજુન. ૧૧

વળિ ભગત કેરે કારણે, હું ગયો વશેમે વન,
રાવણો મારી રાજ્ય આપ્યું, વિભિષણ રાજન.

અરજુન. ૧૨

દુર્વાસા રૂશિયે દુઃખીયો, મુજ આતમા અમરીખ
ભય ચક્ર મેલી છે દીયો, મેં ભલી લગાડી શીખ.

અરજુન. ૧૩

બળિરાયને મેં બાંધીઓ, દેવતાની કીધી સાર,
રાજ આપ્યું પાતાળનું, ત્યાં હું રહયો છડીદાર.

અરજુન. ૧૪

ગોકુળવિષે હું અવતર્યો શીર પીંછ ધરતો મોર;
ખાતો હું માખણ તસ્કરી; જગમાં કહેવાયો ચોર.

અરજુન. ૧૫

મા જશોદાયેં બાંધીયો હુ જોડી ઉભો હાથ,
હુંઆ દીન થયો તે દાશનો, ચૌદ ભવનનો નાથ. અરજુન. ૧૬

વળિ ઇદ્ર જ્યારે કોપીઓ, ત્યારે કોઇ ન આવ્યું આડ,
ગોકુળ રાખ્યું રેલતું, ગોપીને લડાવ્યાં લાડ. અરજુન. ૧૭

સોળસેં ગોપીમાં હું રંગ્યો, મારો કોઇ ન જાણે ભેદ,
મારા ભગત કેરે કારણે, મને કહે લંપટ. અરજુન. ૧૮

વિરંચી વાછરૂ હરી ગયો, તે કરી ગયોજ અધર્મ,
હું નવાં નિપાવી લાવિયો, મારો કોઇ ન જાણે મર્મ.

અરજુન. ૧૯

મામાને હું મળવા ગયો, ત્યાં મળી કુબજા નાર,
થોડાક ચંદન કારણે, મેં આપ્યું રૂપ અપાર.

અરજુન. ૨૦

વળિ પ્રથમ પોળે પેસતાં, પરિયટે દીધી ગાળ,
મેં મારીને વસ્તર લીધાં, સોહાવીયા ગોવાળ. અરજુન ૨૧
વળિ ત્યાંથી આગળ ચાલતાં, માલણી લાવી હાર,
મે અર્થ સાધ્યો એહનો, આપ્યા પદારથ ચાર.

અરજુન. ૨૨

વળિ માર્ગમાં નાપીક મળ્યો, ને આપ્યું દરપણ હાથ,
પુરેયા મનોરથ તે તણાં, મેં રાખ્યો મારે સાથ.

અરજુન. ૨૩

સંબધી જનને જે હણે, ચંડાળનો તે અંશ,
મારા ભગત કેરે કારણે મેં મારેયો માંમો કંસ.

અરજુન. ૨૪

મેં શુદામાને સંતોખીઓ, કાંગના કારણ કાજ,
સંપતી આપી તેહને, નવનીધી સુદ્ધાં રાજ. અરજુન. ૨૫
એક વાર વિદુર ઘેર જઇ, આરોગી ભાજી પાન,
મેં લાડ પાળ્યાં દાસનાં, રાજાનાં મોડયાં માન.

અરજુન. ૨૬

કૌરવનું કુળ સંહારીયું મેં સારેયો તારો અર્થ,
હુ ચૌદ ભુવનનો રાજીયો, મેં હાંકયો તારો રથ.

અરજુન. ૨૭

એકવાર વનમાં હું ગયો, ત્યાં વન હતું ઘનઘોર,
મે ભાવ જોયો ભીલડીનો, ખાધાં એઠાં બોર.

અરજુન. ૨૮

અમે ઘણા મળી ગોવાળીઆ, રમતા ગયા મહાવન,
બહુ ભાવ જોઇ રૂષી નારનો, અમે જાચી લીધાં અન્ન.

અરજુન. ૨૯

પ્રલ્હાદ પિતાએ પેરભવ્યો, મેં થંભ પુરેયો વાસ,
તે દુષ્ટને વીદારીયો, ઉગારી લીધો દાસ. અરજુન. ૩૦

વળિ ધ્રૂવને દુઃખ પમાડીયો, ને કાઢીયોવનવાસ.
તે બાળકે મને વશ કરેયો, ધન્ય ધન્ય મારા દાસ.
અરજુન. ૩૧

ચંદ્રહાસ ને હરીચંદ્ર રાજા, ભકત મારા તેહ.
પડે વીપત પણ નહી વીસરે, મારા મુગટના મણી એહ.
અરજુન. ૩૨

જ્યાન સુધનવાને નાંખ્યો તાતે, તેલ બળતી ઝાળ,
મારા દાસને ઉગારીયો, સાંભરતાં તતકાળ. અરજુન. ૩૩
ધ્રવપદીનાં પટકુળ કાઢીયાં, હું પાસ નહી તે કાળ,
મારા દાસને વેળા પડી, ત્યારે તુર્ત કરી સંભાળ.
અરજુન. ૩૪

પચાળીને જ્યાં પરભવી પાસે હતા પચ વીર,
મારા દાસને મેં પુરીયાં, નવસેં નવાણું ચીર.
અરજુન. ૩૫

એક કોળિયે કૌતક કીધું, ને લીધું મારૂં રૂપ,
રાજાની કન્યા પરભવી પરદલ કોપ્યો ભુપ અરજુન. ૩૬
મેં ત્યાં જઇને શું કરીયું, મારૂં તેજ મુકયું માંય,
પરદલનો પરાજય કરેયો, મારૂં બીર્દ પાળ્યું ત્યાંય.
અરજુન. ૩૭

અજામેળ તે મહાપાતકી, મામીકી ગુણીકા જેહ,
જો સ્મરણ કરતાં માહારૂં વૈકુંઠ પામી તેહ.
અરજુન. ૩૮

ગજરાજને ગ્રાહે ગ્રહ્યો, ત્યાં લીધુ મારૂં નામ,
ત્યાં એક કરતાં બેઉનાં, અરજુન સીધાં કામ.
અરજુન. ૩૯

હુંમાં ને મારા ભગતમાં અંતર ન હોય લગાર,
મુજ ભગતને ઓળખે નહી, તે ભુલી ભમે સંસાર.
અરજુન. ૪૦

મારા ભગત સુખી તો હું સુખી. દુઃખીતે દુઃખી હું જાણુ,
મારા ભગતને કોઇ પરભવે, તો મને લાગે બાણુ;
અરજુન ૪૧.

છે સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં. જળથળમાં મારો વાસ;
શુણુ ઈંદ્રસુત તુજને કહું, હુંથકી અદકો દાસ;
અરજુન ૪૨.

હું જોગ જગને નહિ મળું. નહિ તપ તિરથ કે દાન;
અરજુન મહિમા જાણજો, મારૂં ભગતીથી છે જ્ઞાન;
અરજુન ૪૩.

હું ભગતનો સંગ કરૂં, મને ભકતનો આધાર;
અરજુન મહિમા જાણજો, કેહેતા ન આવે પાર;
અરજુન ૪૪.

હેરીભગત મહિમા શુણી અરજુન પામ્યો હરખ અપાર;
મૂર્છીત થઇ અવનો પડયો, નેત્રે વહે જળધાર;
અરજુન ૪૫.

આ ગીતાને જે અનુભવે. જે ગાય નર ને નાર;
અરજુન એવું જાણજો, તે પામે પદ નિર્ધાર; અરજુન ૪૬.
એ ભગત મહિમા માહારો, કોનુ કળો નવ જાય;
જેનું ભાગ્ય હોય તે અનુભવે. ધનદાસ ગીતા ગાય;

પદ બારમાસી,

અરે જીવ કારતકે મનડાની માંય ચિંતન રાધા નાથનું;
કરી લેજેની ચિતડા માય. નાચું તારા હાથનું.
અરે જીવ ગાઇ લેજેની ગોવિંદ, અવસર રૂડો આવિઓ;
તુને હરીલો મલ્યો છે અમુલ ફેરો તારો ફાવિઓ.
આરે જીવ માગસરે મનડાની માએ, હરિ ભજ હામમાં;

તારા તનડામાં કરની તપાસ, સુખ લેની શામનાં.
અરે તારો અમુલખ અવસર જાય, સુતો શું ઘેનમાં;
ભાવે ભજી લેની ભગવાન, પડયો છે શું ચેનમાં.
અરે જીવ પોષે પ્રભુજીને પ્રીછ, પુરૂષોતમ આપમાં;
તારી દેહડીમાં દીદાર, જો જે ગુરૂ જાપમાં.
અરે જા જે હરિ ગુરૂ સંતને શરણ, ભાવટ તારી ભાંગશે;
બાળી દેશે જન્મનાં એ કર્મ બુદ્ધિ તારી જાગશે.
અરે જીવ મહા મહીને મારા સમ, સમજી લેની સાનમાં;
નહી તો ધારણ વળશે ઘેન, રખડીશ તું રાનમાં.
અરે તુને કહું છું વારમવાર, ભુલીને ભમીશમાં;
આવો રતન પદારથ જાય, માટે કહું છું રીશમાં.
અરે જીવ ફાગણ મહીને આ ફુલ, સેમળનો સંસારછે;
તેમાં મુરખ મનડુ લોભાય, ભજન જાણે ભારછે.
અરે જીવ મુકી દેની માયા જાળ, ભજીલેની બ્રહ્મને;
તુને હજી ન આવી સાન, ધીક તારા કર્મને.
અરે જીવ ચઇતરે ચીંતા લગાર, નથી તારા ચીત્તમાં;
આવી માયા બળતી ઝાળ, પડયો શું પ્રીતમાં.

અરે તારો એળે ગયો અવતાર, પ્રભુને ન જાણીઆ;
સેવ્યા નહીં તે સદગુરૂ સંત, ધીક તુને પ્રાણીઆ.

અરે જીવવઇશાખે વહી જાય, માયા મધ્ય પુરમાં;
અરે તેંતો જરીએ ન રાખી બીક, જુવાનીના જોરમાં.
નીરખી છાયાને મરડી મુછ, અભીમાની અંગમાં;
ધીક ધીક ધીક મુવા ધીક રાચ્યો જુઠા રંગમાં.

અરે જીવ જેઠ જગજીવન, જુગત કરી જાણજે;
તુને ઓળખાવે ગુરૂ આપ, બ્રહ્મ સુખ માણજે.
નહીતો કોકમ ખાઇસ માર, આડુ કોણ આવશે;
અંતે ફ્રેલ ખાંડાની ધાર, તેડું જમ ફાવશે.

અરે જીવ અસાડે અંતર ધ્યાન, ધરી જોની જીવ તું;
કોણ બોલે છે આ તન માંહ, જોતાં થાઇશ શીવતું.
મારૂં માનીને મુરખ ચાલ, ગુરૂજીના ગામમાં;
જેમ ભળે સાગમાં લુણ, ભળીએ એમ શ્યામમાં.
અરે જીવ શ્રાવણે સંતની સેવ, આડી તુને આવશે;
મોટા મહાજન મર્મના જાણ, તુજને છોડાવશે.
માટે સેવજે તું સાચા સંત, અંધારૂં નાસુ ઉરતણું;
ચાતુર હોય તો ટાણુ ચેત, મુરખને કેવું ઘણું.
અરે જીવ ભાદરવે ભરપુર અવધ તારી ખુંટશે;
માર આપશે જમના દુત, ત્યારે કેમ છુટશે.
માટે પાણી પેહેલી પાળ, બાંધી લે મન માયલા;
કર ભજન ઉગારે દીનોનાથ, સમજરે તું બાયલા.
અરે એવો આંસુ અંધારે મ કાઢ, માયાના પુરમાં;
અંતે થાશે અવળા હવાલ, કેશે શું હજુરમાં.
માટે સમજીને ભજ ભગવાન, જમડા જખ મારશે.
જેણે નામે ધરયો વીશ્વાસ,ત્રિકમ તેને તારશે.
અરે જીવ સમજાવ્યો બારે માસ, અધીક એક આવીઓ;
તોએ તુને ન આવી લાજ, જમનો ફુરો ફાવીઓ.
હવે છેલી બાકીના રામ રામ, હૃદયમાં રાખશો;
તો તો જખ મારે જમદુત, હરીરસ ચાખશો.
બાર માસ પુરણ થયો, અધીક થયો એક તેર;
સ્વામી સદગુરૂ બાળકો, જાય પોતાને ઘેર.

કાફી.

મરદાંધે વીચ મરદ અલી, અએ મીર, મુરતજા મુરશીદ
મેરા, મરદાંધે વીચ મરદ અલી. [ટેક]

અશો દિલાવર અલી શેર આલા, નિરમલ જા સબ
જુરી નાલા બખતાવર બહાદર ભાલા, વાએ વલાયતજો
તું વલી, અરશ જમીન વિચ દીલભંર ડેરા, મરદાંધે
વીચ મરદ અલી. (૧.)
હથ અલીઅજે સભ કુછ આએ, રોજી રસાડેં તુ જાહેબ
જાએ, કુલ કોડીએ મૌવલા કુંવત પુજાએ, હથ સાણુ
હજરત શાહો અલી, સઇઅદ સુંઆરા વઠે સવેરા, મરદાંધે
વિચ મરદ અલી. [૨.]
ખએબર બદરા ફતેહ કેઆંઇ, જંગ અહધજી આહે ખ-
ટેઆંઇ, કુઠે કુફરજી મૌલા પાડ કઢેઆંઇ, દેહનમાં આંઇ
ચોટ ચડી, દેહાદેહ દકંન સભ ડેરા, મરદાંધે વીચ મરદ
અલી. [૩.]
દસત ધાવન વીચ મોહોકમ મારજ, ધમોધંમ મિજ ઇશક
ઉથીઆરજ, તાર મીંજા મઉલા તિક દેઇ તારજ, ભલંધ
ચવે કર વાર ભલી, જાંણુપડે થઆ તોસાણુ મેડા, મરદાંધે
વિચ મરદ અલી. [૪.]

કાફી.

મઉલા લંગાઇએ પાર તું, હિન તન સંધો આધાર તું,
કુદરત ધણી કીરતાર તું, મઉલા લંગાઇએ પાર તું. દાઢ.
એહધ ભુછાઇઉંની મું કઇઉં, રૂ અંધે અભસ રા-
તીઉં વઇઉં, તાયતમેં તકસીરૂં થેઇઉં, નાહક કેઆ કંમ
શરમધા, બકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મઉલા. [૧.]
ખોએયો ઝમારોની ઝટનસેં, મોહોબત કેઇ વિંની મઠનસેં;
મુંજા કંમ પેઆ વિંની કઠણસેં, કો જાણું મીઅન છા
કંધા; બકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા મઉલા. (૨.)

મેઆ નગર ખુવા ખુતા, હાંણે સુખાંણુ વેઓ માલમ હુ- થા; ભોરી ભડાલા સભે ફિટા, બેડી બજાંણી તન સંધા;
ભકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મઉલા. (૩.)
અરજ કઇ ઊમેઘ અલી હાંણે ભરજલા તુંની કર ભલી; જેજો વસોલો. આએ અલી, સે મઉલાજે ધરમાંધા મરકંધા;
ભકશીએ ગુનાં ગોલે સધા. મઉલા. (૪.)

કાફી.

જિકર મઉલા શુકર મઉલા, ખુદાકુ, યાદ કર બંધે.
જિકર મઉલા. (દોઢ.)
હુએભત હુવા જમાંનેકા, સીકંદર હુવા દુનીઆ ધારા; પઆધધા વેઆ ઇતંહીં નેઆરા, પડો કલમાં લા ઇલલા.
જિકર મઉલા. (૧.)
કુઢીની તોજે કુલોભમેં આએ, વધી કે દારસેં લાએ; વિની લાયો અલફસેં લાઓ, મહંમધ યા રસુલીલા.
જિકર મઉલા. (૨.)
જડેર્ની ડંકો ધીન જો થીંધો, ધાહેર હુમરા વિચા વેંધો; ઇમાંમેધી પેધાની થીંધો, કુફર કતલામથી વેંધો. જિકર
મઉલા. (૩.)
સલેમાંનચે કર તોબાંજી તારી આએ સરકાર ડાઢી રભજી ભારી; ખુધા માંધા કરેઓ આંઇ જારી મહંમદ યા
રસુલીલા; જિકર મઉલા. (૪.)

કાફી.

ધિલમેં વઓ આંઇ ધણી જો ધેઆંન, સારેઓ સરતીઊં
હરધમ નબીઅજો નામ. [દોઢ.]

માલ ખજાના માડીઊં, બંધા સાથ ન હુંદેમે સમા-
ન; સાંઇ જે નાલે સાભત રેજા, ભેડી ન બંધા બધાંમ.
સારેઆ સરતીઊં હરધમ નબીઅજો નામ. (૧.)
બરેઓની કલમું મહમધ તે, ઓજે કોદે સંધો આએ
કલાંમ; પજતંન પાક રસુલજા, ઓજે સચો પાંજો ધીન
ઇસલાંમ. સારેઆ સરતીઊં હરધમ નબીઅજો નામ. (૨.)
નિથું બધીને નીમાજું પડંધાં, લાંધી ઊંનીતા મલાંમ;
જગાઓની જુડંધી જનતમે, ઓજે બંધા તાજ તામ.
સારેઓ સરતીઊં હરધમ નબીઅજો નામ. (૩.)
ઓખીની પોંધી ઉમત કે, તદે મઉલા થીધો મેહેરબાન;
બકશીંધા બીબી ફાતિમાં, તદે છુટધો સારો જાન. સારે-
ઓ સરતીઊં હરધમ નબીઅજો નામ. (૪.)
આવંધ ખલકેઓ દોસ્ત ધણીકે, તદે કાંમલ પડનતા
કુરાંન; સઇઅધ હુશેનશાચે સક મહીકે, આંઇ મીલાયો મધી-
નેજા ઝામ. સારેઓ સરતીઊં હરધમ નબીઅજો નામ. (૫.)

કાફી.

વેરીએકે હંણુધો દાઢા તીર ર એ અમી જાઘેજો
મીર, સઇઅધ, મહંમધજા સચો જાંગીર ઓલીઆ. અલા
લા વેરીએકે હણુંધો, દાઢા તીર. (ટોક.)
મિડની બાવે જો ચોસરો. ધજાઊં ફરૂકે રેશમ હીર.
સઇઅધ. (૧.)
બલા સુઝેતી ડિન શેરમે, તેંકે પલીંધો પાંજો પીર.
સઇઅધ. (૨.)
બલા નીકરઇ ડીન શેર મીંજા, ધરઘર ખુશીઉને બેધા
મીર. સઇઅધ. (૩.)

સુતા આંખોની શરમમે, ઉઢણુ અછડા ચીર. સઇઅધ. (૪.)
ઉમરચેની ઇશકમેં, પુરીઊઁ કંપોની પાંજો પીર. સઇયધ. (૫.)

કાફી.

જીનું ઇશકમે શીર નાં ધીઆ, જુગમે જીઆ
તો કયા હુઆ, જીનું ઇશકમેં (દોઢ.)

જોગી જુગત જાને નહી, કપડા રંગા તો કયા હુઆ;
આપઘટ રંગ્યાં નહી, પરઘટ રંગા તો કયા હુઆ.
જીનું ઇશકમે. (૧.)

કાજી કીતાબાં ખોલકે, મસલે બતાવે ઔરકું; પડતા
અમલ કરતા કહી, કાજી બના તો કયા હુઆ. જીનુ
ઇશકમેં. (૨.)

દરીયા કીનારે માલમ ખડા, માલમ જાને દરીયા મેરા,
ડુબકી ધીઆ મોતી નહી મીલા, માલમ બના તો કયા
હુઆ. જીનુ. ઇશકમેં. (૩.)

મકે મધીને શેરમેં સીજધા ધીઆ તો કયા હુઆ; ધીલ-
કા કુફર તુટા નહી, કલમાં પડાતો કયા હુઆ. જીનું
ઇશકમેં. (૪.)

ચરખા પુકારે રૂંઇ રૂંઇ, આશક પુકારે મઉલા તુંહી
તુંહીં; આધમને ધમ પુછા નહી, રસીયા બનાતો કીયા
હુઆ. જીનું ઇશકમેં. (૫)

મ્હે શાવલી સુનરે પીઆ, પીઉ પીઉ કરતે મેરા જીવ
ગયા; જીને પ્રેમ રસ ચાખ્યા નહી, રોઇ રોઇ મુવા તો
કયા હુઆ. જીનું ઇશકમેં. (૬.)

કાફી.

નીંધરા આએતાં નિમાણી, જાગો મુંજા જાની,
અલા રાત વીઆંણી. (દાહ.)

કાયા બાંબની રંધજી; દીલડીઆએતાં ધીવાની.
જાગો મુંજા જાની. (૧.)

ધંગી ધરીઆજે વીચમે; કોરે મોરે આએ પાણી.
જાગો મુંજા જાની. (૨.)

સુખાણ રખજા આંઇ સાબત; મઉલા આએ મેહેરબાની.
જાગો મુંજા જાની. (૩.)

નીંધર મકર નાખુવા, બેડી આએતાં પુરાણી, જા-
ગો મુંજા જાની. (૪.)

હી સા વેંધો વતનતે, જી પતંગ તે આએ પાણી.
જાગો મુંજા જાની. (૫.)

સમર ખણુજા આઇ સાંથીઆ; અધીઆ અંન નાએ પાણી.
જાગો મુંજા જાની. (૬.)

અધીઊં છા અબધલતીફચે; દુનીઆં આએ સભ ફાની.
જાગો મુંજા જાની. (૭.)

કાફી.

ધીલ ધીવાંની થીઇ, સેંણુલ મા મુંજી ધલડી ધેવાંની
થીઇ. (દાહ.)

હીંન મુંહીજે હાલજી માલમ તુંહીકે, આંઊં કેડો સુંણું-
ઇઆં ચઇ. સેંણુલ મા મુંજી ધીલડી ધીવાંની થીઇ. (૧.)

ઉપેની વેઠે મુકે તારી તુંહીજી, આંઉં બોલી ન જાણું
બઇ; સેંણુલ મા મુંજી ધીલડી ધીવાની થીઇ. (૨.)

સેંણુ અસાંસે માંણુાં મ કરેઓ, પેલા ધીલડી દીઇ.
સેંણલ મા મંજી ધીલડી ધીવાની થીઇ. (૩.)
હરધમ હાસમશાની ચવેલા, વએડા શુર દીઇ. સેં-
ણલ મા મુંજી ધીલડી ધીવાંની થિઇ. [૪.]

કાફી.

હોથ પુનુ ચિલ લાએ વેઓ, મંજે ચિલ પર ધીલડી
લુટાએ વેઓલા; વેઓ સઇ નીકરીલા. વેઓ નીકરીરે
મજો હોથ પુનું ચિલ લાએ વેઓ. [દાઢ.]
ખડીની હુઇસ ખુવતે, મંકે સાંમીડો સબક સુણાંએ
વેઓ લા. વેઓ સાંઇ નીકરી. [૧.]
સુતીની હુઇસ નીંધમેં, મંકે જાનબ જોર જાગાએ વેઓ
લા. વેઓ સાંઇ નીકરી. [૨.]
સુતી હીનો મુકે સુરજી, મુકે પીંગે મીંજ પીઆરે વેઓ
લા. વેઓ સાંઇ નીકરી. [૩.]
અસીઓંની છાઅલધલતીક એ, મંજે અંધરમેં આગ લ-
ગાએ વેઓ લા. વેઓ સાંઇ નીકરી અલા. [૪.]

કાફી.

વાલંભ વેસો તું વર મીઆં, એતું રાંકે તે રીશ,
મ કર મીઆં; આએ મીનથ નાંએરો બર મીઆં, વા-
લંભ વેસો વર. [દાઢ.]
દુસમન થીંધા આંધરા. મું ગરીબનો ગુજર મીઆં; આ-
એ મીનથ નાંએ બર મીઆં, વાલંભ વેર વર. [૧.]

ઝંધની જોડે આંઉં હંધ ડીઆં, અચી અખીંઅનતે ઉ-
તર મીઆં. આએ મીનથ નાંએં બર મીઆં, વાલંભ
વેલો વર. [૨.]
આંધાગની સીપગી, મંકેસુંના લગૈતા ઘર મીઆં, આ-
એ મીનથ નાંએંકો બર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. [૩.]
સે કીંઅં રૂલનીઉં રંણુમેં, જેકે આએની આંજો ઉપર
મીઆં. આએ મીનથ નાંએં બર મીઆં વાલંભ વેલો
વર. [૫.]
બાઇ આંનીબાઇ બોલેઆં વેનતી પીરઘોસ; આજે ની-
ધરમીઆં. આએ મીનથ નીએ બરમીઆં. વાલંભ
વેલો વર. [૬.]

કાફી.

રૂસ મ રાણા જાનભ જાર, કામલ ધણી કાકળ
રૂસ મ રાણા. [દોઢ.]
પેલીની માંસેં મીતડી, દાઢા કેંઆં તે કોલ કરાર;
મુંસેં મટજ મ મેંધરા, આંઉં ધાવન લગીઅસ તો ધ-
ણાર. રૂસ મ રાણા. [૧.]
રાત ન આવે રૂ ભરૂ, મુંજા હભીભંન હી અડેજા હાર;
વિઇ વીંનાએંમ રાતડી, હીન નીમાણીજી કર નેઆર.
રૂસ મ રાંણા. [૨.]
રાંણા રૂસણ ગોરેઓ, પરચ મુંધ વછાંઇઆં વાર, તો
ધર ગોલી થી ગુજારીઆં, સૌઢા સારીંઆં સભ ઝમાર.
રૂસ મ રાંણા. [૩.]
રાત ન આવે રૂહમેં, મુંકે ધમ મતા વીસરો ધણાર.
આતુ અછભન ચએ ઉમર, હાંણે રખ તલભજી તું ત-
વાર. રૂસ મ રાંણા. [૪.]

કાફી.

કી કરીઆં મુંજી કા ન હલેતી, હી મન જોરાવર
વારેઆ ન વરેરે. કીં કરીઆં. (દાઠ.)
જાત અસલજી તો પાંણુ ન ઝાંણુઇ, સચ કુડનકે
તો કીન સુંજાંતો; ઘોર ફનાંજે પેઓ ધીવાંનુ ફરેરે.
કીં કરીઆં. (૧.)
પંથ પીઅંન દીઆં પેર ન વારે, ઘોથ ધુંનીઆજા તો
ધીલમેં ધારે; સચ છદેઓ વીંની કુંડમેં ફરેરે. કી
કરીઆં. (૨.)
સપત સજણજી તો કા ન સંભારે, આંણેયો વેંમ વજુ-
ધમેં વારે; ગફલત ગોર પેઓ ગટમેં ગડેરે, કીં
કરીઆં. (૩.)
બારની બોલી હંજનજી આંણુ, અંધરમેં પેઓ કાગ વે-
આરે; હાંસલ પીઢજોતાં કીંઅંન સરેરે. કીં કરીઆં (૪.)
ઝરસીધ માંધાં વીગયો સીર નાંએ, કલમુ કુલફમેંતો
ઇશક જગાએ; કાધર કરંમતાં તુંહીતે કરેરે. કીં કરીઆં (૫.)

કાફી.

દાઠા વાજ વીજે તો કેડા, મરી વેંને મુસાફર જીવડા
દાઠાવાજ વીજે (દાઠ.)
ગીલારે ગિભત મન મસતાની, છો તું કરીએ પં-
ધાર પરાઇ; તેં મીંજ હાંસલ કુછુંઅન કુવઠા, મરી વેંને
મુસાફર જીવડા. (૧.)
પંજ વીકારીની તો મીંજ આઇન, ગડીએં ગડીએં તો
કે ભુલાઇન; જાર વીંની કઇએં કુઆડા, મરી વેંને
મુસાફર જીવડા. (૨.)

રાવણ જેસે બહેરે અેકારી, હુડમાન જેસે લંકાં બારી;
રાજ ભભીખણ હુવડા, મરી વેંને મુસાફર જીવડા. (૩.)
ખાન ચવે તું ખોટોરે આંઇએં, મુરખ મનકે ચેઓન
સમજાઇએ; કમ કઇએ તો વીંની કુઅડા. મરી વેંને
મુસાફર જીવડા. (૪.)

કાફી.

બોલી હુઇ તાં નીમાંણી, મુંજે પંખીણુસેં પ
બંધાણી. (દોઢ.)
આવેઓ અમર ઇલાહી. રૂંઅપે રાત વીઆંણી.
મુંજે પંખીણુસેં પ્રીત બંધાણી. (૧.)
આંઊંમુતી મે ઉ હલેઆ, રેઆંણ હુઇતાં દીંઆંણી.
મુંજે પખીણુશેં પ્રીત બંધાણી. (૨.)
ઉદાંમી વેઆ વતંનતે, વાટૂ નેઆરીઆં દીંઆંણી.
મુંજે પંખીણુસેં પ્રીત બંધાણી. (૩.)
બોલે રતનબાઇ વીનતી, પરજે પગલે ઓરખાણી.
મુંજે પંખીણુસેં પ્રીત બંધાણી. (૪.)

કાફી.

કેંકે સુંણુંઇઆંની ચઇ, આ યલમાં હી પર મુંસે
થીઇ; જોગીડા વેઆ નીકરી, આંઊં કેંકે સુણાઇઆં
ચઇ (દોઢ.)
ડુંગર દીનો મુંકે રજમેં, મા સુર સીંનમેં વઓડા
દીઇ. જોગીડા વેઆ નીકરી. (૧.)

સુર હીનો મુ સુખડી આઇયલમાં ઘાલ કરીઆં આંઊં
ફ઼ેંસાણુ વીઇ. જોગીડા વેઆ નીકરી. (૨.)
ધુઇઊંધુખાએ વેઆ ધીલતે, મા મંજી કધર ન પીઇ.
જોગીડા વેઆ નીકરી. (૩.)
ભોલે રતનબાઇ મુરસીધ મંહીંજા. આં કારણુ આંઊં
જોગણુ થઇ. જોગીડા વેઆ નીકરી. (૪.)

કાફ્રી.

મનતે મચતો બરે, રે જોગીડા સેંણુ મુંજે, મનતે મચ-
તો બરે. (ટેક.)
ગોલી બાંની અવાંજી આંઇઆં, લખીઓ ફ્રી ન ટરે.
જોગીડા સેંણુ મુંજે મનતે મચતો બરે. (૧.)
ડીસેઓ ધકેર હિનતી ધુંનીઆજા, ધીલતાં મુંહીંજે ડરે.
જોગીડા સેંણુ મુંજે મનતે મચતો બરે. (૨.)
ઢાઢાની ડુંગર તોલાએ મું ડારેઆ. નેંણુ નીરતો જરે.
જોગીડા સેંણુ મુંજે મનતે મચતો બરે. [૩.]
બોલે રતનબાઇ મરસીધ મંહીંજા, ઊંમેધું પુરીઊં કરે.
જોગીડા સેંણુ મુંજે મનતે મચતો બરે. [૪.]

ભજન.

પ્રેમ પીઆલો મેં પીધોરે, જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો
પીધો. (ટેક.)
મારે જગતડાને જોઇને વારોરે, અમર પછેડો ફેંણુ
લીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. [૧.]

મારા શરીરનાં સરવે સુખકારે, તે અમે તેઆગી દીધોરે.
જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલા પીધો. [૨.]
મારારે મનડાને બહુરે સમજાવેઆ, જોગ જંગલનું મે
લીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલા પીધો. [૩.]
ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ, સરગાપુરીમાં કારજ
સીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલા પીધો. [૪.]

ભજન.

પુરણ ભકતી હું પામીરે. જીઓ સંતો પુરણ ભક-
તી પાંમી. [૧.]
ભગતીનું ભેદ છે ભારીરે ભાઇઓ, ભજનમાં મ
રાઓ ખામીરે. જીઓ સંતો પુરણ ભગતી પાંમી. [૧.]
સોંસારીઆનાં સુખ મનમાંહે સમજી રહી, હરી રસ પીધાં
બહુ નાંમીરે. જીઓ સંતો પુરણ ભગતી પાંમી. [૨.]
સતગુરૂ. અમને મારગ વતાંડેઆંરે, કીરપા કીધીછે મારે
સાંમીરે. જીઓ સંતો પુરણ ભગતી પામી. [૩.]
ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ, ગુરૂ મડેઆ છે અંતર
જામીરે. જીઓ સંતો પુરણ ભગતી પાંમી. [૪.]

ભજન.

જોતાંરે જોતાં અમને જડેઆં રે, સાચા સાગરનાં મોતી.
(ટેક.)
જીણાં જીણાં મોતીરે હાં, હું તો નંગુલે પરોતી, તરવેણીનાં
તીરથમાં. સાચા સાગરનાં મોતી, જોતાંરે જોતારે. [૧.]

નીલા નીલા મોતીરેહાં, સંતો પીડા પીડા મોતી, ગગન
મંડલમાં હીરલારે, સાચા સાગરના મોતી જોતાંરે જોતાં [૨]
એવાં એવાં મોતીરેહાં, સંતો કોઇ લાધે ગોતી, તેની
બનું હુંતો દાસીરે, સાચા સાગરનાં મોતી, જોતાંરે જોતાં. ૩.
કહેત કબીરારે હાં, તમો સુનો મોરે સાધુ. સાધુ લેજો
મોતી ગોતીરે, સાચા સાગરનાં મોતી જોતાંરે જોતાં. [૪.]

(**લેલી લેલી પુકારૂમેં બનમે**–એ રાગ)

મુજહે અબતો સાકીને બાદા પીલાયા,
હુએ શુકરે ખુદા મસ્ત મુજહકો બનાયા.–મુજે
લીયા દીનો ઇમાન બાતોંહી બાતોં,
અજબ નાચ સાકીને મુજહકો નચાયા.–મુજે
જો રાઝે મએ વ જામો શીશોકા મએને,
સુનાથા સો આંખોંસે મુજહકો દીખાયા.–મુજે
ભટકતા મઅં ફીરતાથા જીસકે સબબસે,
મુગાંને પકડ હાથ ઉસસે મીલાયા.–મુજે
કહાંહુએ સુરાહી એહ કહેતાથા મએં સો,
મેરે પાસ શીશાથા મુજહકો બતાયા.–મુજે
મએં "સાદીકહું" શાહ ખએર મસ્તીને મુજહકો,
હસાયા રૂલાયા હીલાયા મીલાયા.–મુજે

ગઝલ.

ગયા જો કાબેમેં હાજી તો જાકે કયા દેખા,
ખુદાકો દેખાહુએ તુ યા તુજહે ખુદા દેખા.

ખુદાને દેખા તુજહે ગર તો કયા યહાં વો નથા,
કે કએદ કાએમેં હકકો કીયા જો જા દેખા.
મુજહે જો પુછો તો મુજહ પાસ એકહએ કીબલે નુમા,
ઉસીમેં સારી ખુદાઇ કો બા ખુદા દેખા.
મએં અપની આંખોંકે ઉપર હું સદકે ઔર કુરબાન,
જીધર ભી દેખા સો ફાનીહએ હક બકા દેખા.
ન કુછ રહેગા ન કુછ હએ મગર હએ એક વજુદ,
વોહ એક વજુદકો મવજુદ જાબજા દેખા.
ઉઠાદે ખતરએ વહમીકો ખએરહએ "સાદીક",
ન દેખા કુછભી મગર યારકા લીકા દેખા.

ગજલ.

(અરે લાલ દેવ ઈસ તરફ જલદઆ—એ રાગ)

સખીરે મએં પીતમકો કયુંકર મનાઉં,
યેહ આતાહએ જીમેં કે જોગન કહાઉં.—સખીરે

છુપાકર સનમ મુજહકો અએસાહી દેખે,
તો લાઓ ભબુત અપને મુહપર લગાઉં.—સખીરે

મનાઊં પીયાકો મએં કીસ કીસતરેહ અબ;
યેહ દર્દે જીગર જાં મએં કીસકો સુનાઉં.—સખીરે

પીવ પીવ કહે સરકે બાલોંકો અપને,
ઉદાસન કહાઊં જટા મએં બનાઉં.—સખીરે

ફીરૂં મએં નડર હો ગલે ડાલ ઘટા,
જહાં બએઠું દીલકી મએં ધુની જગાઉં.—સખીરે

નહીં કામ કુછ ખએર સાદીકકો ઉસ બીન,
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને રીજહાઉં.—સખીરે

ગજલ.

(અએ બેટા ઈસનજી મીકા—એ રાગ)

મસ્તોંસે કયા હો પુછતે મએખ્વાર હોચુકે,
સાકીકે હાથ કબકે ગીરફતાર હોચુકે.
બોલા પીલાકે પ્યાલા સુરાહી યેહ દેખલે,
શીશાહએ અબ તો હાથમેં સરશાર હોચુકે.
યેહ હફત બાબે અર્શ ખુલે પીતેહએં શરાબ,
યારો પુલે સીરાતસે હમ પાર હોચુકે.
ઝાહીદ નહીં જો કામહએ કુછ ઝોહદસે મુજહે,
મખમુર ચશ્મે યારકે મીસ્માર હોચુકે.
મએ ખુદનુમા નહીં હું મીયાં હું ખુદાનુમા,
મએ નોશ કર યેહ વાકીફ ઇસરાર હોચુકે.
સાદીકહું ખએર આવે જો કોઇ જીસકો હો ગરઝ,
હમ તો નીસારે અબરૂએ ખમદાર હોચુકે.

(સાવરે કારે કનઇયાને બજાઈ બાસરી—એ રાગ.)

નામથા મેરા શમા જબ યારપર બલબલ ગઇ,
દીલજલા ઔર સરકટા ટપકા લગા ગલ ગલ ગઇ.
ના ખબર પરવાનેકી હએ મુજહકો જોશે ઇશ્કમેં,
જલગઇ રે જલગઇ રે જલગઇ રે જલગઇ.
શોલેસે શોલા મીલા ભડકા ઉઠા જા વસ્લસે,
મીલગઇ રે મીલગઇ રે મીલગઇ રે મીલગઇ.
જલગયા પરવાના ઊધર મએંભી શરસે તા કદમ,
ધુલગઇરે ધુલગઇરે ધુલગઇરે ધુલગઇ.
કતરએ દુઇકે જો થે ગર સુનો જલનેકે સાથ
ધુલગઇરે ધુલગઇરે ધુલગઇરે ધુલગઇ.
ખએર સાદીક માસીવાકી બોજહ મેરે સરસે અબ,
ટલગઇ રે ટલગઇ રે ટલગઇ રે ટલગઇ.

ગજલ.

કાએમેં કહાં કયા હુએ પુર આબ હુએ ઔર ગીલ હુએ,
કાલાસા મગર હાં એક પથ્થરકા વહાં સીલ હુએ.
હાજી તો અબસ દવડા ફીરતાહુએ ઈધર ઉધર,
જો ખાનએ ખાલીકહુએ સો હુએ તો યહાં દીલહુએ.
હરઆંન યહાં હજ હુએ ઔર તઆફ હુએ અએ હાજી,
ઝેહમતસે તુજહે જાના એક સાલમેં મુશકીલ હુએ.
મીના વ જબલ અરફા મક્કા વ સફા મરવા,
હાજીએ હકીકીકો યહાં એકહી મંઝીલ હુએ.
મખલુક હુએ એક મકકા કયા કામ મુજહે ઉસસે,
મુજહ ફીરતએ ઉલફતકા અંજામ તો બીસમીલ હુએ,
કોઇભી કહીં જાવે હુએ ખએર મએં સાદીકહું,
મવજુદ યહાં સબ હુએ મુરશદ મેરા કાબીલ હુએ.

(કયા જરાસી બાતમે સાજન—એ રાગ)

સાવરે કારે કનઇઆને બજાઇ બાંસરી,
યેહ અધેરી કોઠરી મેસે સુનાઇ બાંસરી.—સાવરે
ચસ્મકો કર બંદ અંદર કોઠડીકે જબ ધસા
જાકે દેખા ધુમ કએસીહુએ મચાઇ બાંસરી.—સાવરે
તેરી મુરલીકેહી સુનતે મસ્તો મતવાલા બના,
યેહ રહા ના વોહ રહા સુધ બુધ ગવાંઇ બાંસરી.—સા૦
બાંસરી સુનતે કીયા મએને અંદાએ દીદ હમ્દ,
ફુરકે દરીઆ બીચ લે ગોતા ખીલાઇ બાંસરી—સા૦
નાવ મુરલીમેંહુએ ગુન નીરગુન સગુન હુએભી બહમ,
હુએ સદા યેહ સરમંદી જો ફન ઉડાઇ બાંસરી.—સા૦

સાદીકે શાહ ખએરહું એકરારી બાવપર,
સરસે લે તા કદમતક હલહલાઇ બાંસરી.—સાવરે

તબીયત ઇસ બુતે બે પીર—એ રાગ.

નહીં ઇનસાન વો ઇનસાન સે જીસકો અદાવત હએ;
હમારી સાફ નીયત હએ હમે સબસે મોહબ્બત હએ.
નહીં.

નહીં કહેને કે હમગર લાખ ગાલીદ હમે કોઇ;
ખીઝાલત ઉસકો આવેગી અગર હમમે શરાફત હએ.
નહી.

વફાદારી કરેંગે હંમ અગરવો બે વફા હોગા;
મુરવત હમમે હએ અએયાર અગરવો બે મુરવતરન
હએ. નહી.

મુરાદે દીલ તુમારી આએ બરદા ગાલીયાં હંમકો;
નહીં કહેને કે હંમ હરગીજ હમારી યેહી આદત હએ.
નહી.

જીબલડીરે તુને હરી ગુણ ગાતાં—એ રાગ

ખાખી ખુલકા પેન પીઆલા આદમ બનકર આયારે.
(ટેક.) ખાકી ખુલકા.

આપે ફુલ ગુલાબ ચંબેલી આપે બાગ બનાયારે;
ઇસ વાડીમેં ખેલ ખેલંતા માલી બંનકર આયારે.
ખાકી ખુલકા.

આપે મુલ્લાં આપે કાજી આપે બાંગ પુકારેરે;

માયા કેરા ઘુંગટ લેકર જગ સારે બીરમાયારે.

ખાકી ખુલકા.

શમશ હોકર મુળદ જીલાવે આલ પોશ સટવાયારે;

મનસુર હોકર સુલીએ ચડેઆ અનલ હક્ક કીલાયારે.

ખાકી ખુલકા.

હરસહેમેમએ તુજ દેખુ કુલસહેમે સમાયારે;

હીરો સાચો મુરશીદ મીલેઆ રાહોઇલ્લલ્લા પાયારે.

ખાકી ખુલકા.

કીઆ સોહાએ રંગે જો મોરારંગ—એ રાગ.

કીઆ બનાયા ગુલશન ખુદાને. હેરાન હુએ દેખ સારે પે

બદ. કીઆ બનાયા.

કુદરતકી નરગીશ કુદરતકા બેલા

કુદરતકા બોયા સોસન ખુદાને. કીઆ બનાયા.

ખુલ ખુલે કોઇ ઓર ગુલહુએ કોઇ;

કેસા બનાયા ગુલશન ખુદાને. કીઆ બનાયા.

કહીં બહાર ઓર કહીં ખીજા હુએ;

યે રાજ ખાલીકકા કોહી ન જાને. કીઆ બનાયા.

ગુલ ઓર ગુંનચા દોનોકી બાહંમ;

મુરાદ લાઇ બાદે સબાને. કીઆ બનાયા.

(તુન કુમલાજી પરવા—એ રાગ.)

છાંડ જુઠા નગરવા, છાંડ જુઠા નગરવા

ઓ ચાતુરગોઆની, છાંડ જુઠા નગરવા.

નીસદીન પલછીન માનલે કહેના—છાંડ જુઠા
માટીમે માટી મીલજાએ તોરી
દેખ કરકે નજરવા ઓ ચાતુરગીઆની—છાંડ જુઠા
નામે હરીસે અબતું લગાદે,
જલદ અપના જીયરવા ઓ ચાતુર ગીઆની—છાંડ૦
મુરાદપાવે વાસે તું અપની
સાચી હૈયે ખબરવા ઓ ચાતુરગીયાની—છાંડ જુઠા.

અરે મુવે છોડ મોરી બાંઈ રે મુરખીયાં—એ રાગ.

અરે ધીયાન હરીસે લગાદે દીનારતીઆં,
છાંડ જગતકા સગરા પસારા, નામે હરીકી જપલે.
તું બતીઆં—અરે ધીઆન.
સુમરંનસે હોવે બૈકુંઠવાસી.
ચાતુરગીઆની તુમાન મોરી બતીઆં—અરે.ધીઆન.
યાદ હરીકી મીતમોહે ભાવે
નામવાકા બએઠ ભજે હમ તુંમ સખીઆં—અરે૦
હોવે મુરાદ પુરી તોરે બંદે
કાનમે તેહારે દારી મએને યેબી નખીઆં—અરે૦

જબકે કલનદર બન બન ફીરકર—એ રાગ.

વોહએ ઇનસા માનએ નાદાં ધીયાન જાહેરસે લગાતે હએ
હોકેસાદાં ઓરહો ખંદા બઇકુંઠમે વોજાતે હુએ.
કુદરતકી અએ બંદે તેરે તનકી હએ યે રેલ,
દેખ નજરસે અપને ચાતુર કેસા હએ યે ખેલ.
પુરી હોવે તોરી મુરાદ હરસે રખંતું મેલ.—કુદરતકી

ન બોલો તારા તારા—એ રાગ.

મુજે હએ યારો પીયારા વોહરક સહારા. મુજે હએ.
હએ વો આશકારા, તું કર લે નજારા, યે માનો હમારા.
મુજે હએ.
લગા ધીઆન હમારા, હરીસે હીસારા. હએ સબસે વો ન્યારા, તું કરલે નજારા,
યે માનો હમારા; મુજે હએ.
કીઆ ભરોસા હએ ભલો ઇસકા હયે ફાંની યે જહા.
દંમકા સબ ખેલ હએ ગરદમ નહી કીઆ હએ ઇનુસા.
અલાહ બસ હએ બાકીહ વસ હએ.
પુરી મુરાદ અપનીયે બસ હએ. મુંજે હએ

કરબયા તું હમસે જાએગા કહાં—એ રાગ.

નામે હરીકી યાદ કર લે બે ગુમા;
દુરગમ હો દંમબદંમહો શાદ હરજમા.
મુરાદ આએ બર તેરી, કરૂ મેં કીયા બયાં.

હંમતો આશક હએ તેરે નાઝ—એ રાગ.

ઓર હોંગે વો કોઇ દીલકે લેગાને વાલે;
દાંમે ઉલફ તમે તેરે હંમ નહીં આને વાલે.
ઓર હોંગે.
દીલ મુઝરત હએ મેરા એક મએ હું કીસકીસકો;
સેંકડો હએ યહાં ઉલફતકે જતાને વાલે. ઓર.
તુજપે કુરબાંન હું યે કીસકો સુનાતે હો તુંમ;
અએસે દખ હએ બોહોત બાત બનાને વાલે. ઓર.

હમે આશક કહો માશુક કહો ઇસક કહો;
આપ હંમ હએ દીલે મુજતરકો જલાને વાલે; ઓર.
હએ સબ વસલસે બહેતર શબ ફુરકત હંમકો;
જુઠ કહેતે હંએ યે સબ દીલકે લગાને વાલે. ઓર.
હંમસે પુછે રહે ઊલફત કોઇ વો કીઆ જાને;
કેસો ફરહાદ ગરીબ અગલે જમાને વાલે. ઓર.
ઇશકે હક દીલસે તું કર આએગી બરતેરી મુરાદ;
સારે માશુક યે હએ દીલકે દુખાને વાલે. ઓર.

(એસે ધોકા દેને વાલે–એ રાગ)

વોહ એ અલા વાલે બંદે જો હએ ભોલે ભાલે,
ઓ ગફલતમેં સોને વાલે, કામ અપના ખોનેવાલે,
પસતા પસતા રોનેવાલે, સુન દીવાને હોને વાલે.–વોહ૦
સુન લે છોડ જગતકે અફસાનેકું દીવાને તું,
ખોટા હએ યે સોદા સગરા કીયા જાને તું કીયા જાને તું.
મોલા મોલા નીસદીન જપના, ધીઆનમે ઊસકે બસની
તરેહના;
માન હમારા દીલસે કહેના, ઇસ ખટ ખટમેતું મત રહેના.
વોહએ૦
જુઠી કાયા જુઠી માયા ઇસમે ધીઆન લગાવેગા;
તો આખર જાતે બંદે તું પસતાવેગા પસતાવેગા.
કર લે ઇસે નાંદા તોબા, ખુવારી હોગી હરઆં તોબા,
મુફતમે જા વેગી જાં તોબા; તોબા તોબા સુંભ હાં તોબા.
છાંડ જગત એકદમ, સબસે હો બેગમ, કહેતે હએ યે હંમ;
માન લે હરદમ, માનો માનો મુરાદ દીલકી અપની
પાનેવાલે–વો હએ અલાવાલે.

(ગુલ શનમેં આહેરૂ ખડા ખડા—એ રાગ)

આ મીયાં મુસાફીર રેલ ચલી જાતી હૈએ,
ગફલતશે તુ હૈએ બેહોશાન શુધ આતી હૈએ.
બેહોશ પડા હૈએ ટીકીટ અંદમસે લે કર,
કરગોરએ પીયારે જરા તું દીલકે અંદર.
યે રેલ હયાતીકી હૈએ સમજલે યેકસર,
પસતાએગા ફીર તું હાથકો અપને મલકર.
યે રેલ ન હરધંમ અતી હૈએ જાતી હૈએ,
ગફલતશે તું હૈએ બેહોશાન શુધ અતી હૈએ
ઇંનજીન યે હૈએ કુદરતકા બનાનુશાની.
હૈએ કજા કદરકી ઇસમે હૈયે આગ ઓર પાની,
હૈએ ધમકે ડબે સાથ અ ચાતુરગીયાની.
ઓર હવા હીરસકે કડે લગે લા સાની,
કુદરતકે દરાઇ વરસે યે ચલી જાતી હૈએ.
ગફલતસે તુ હૈએ બેહોશાન શુધ આતી હૈએ,
હૈએ પોટર ઇસમે રૂહકે નીયારે નીયારે.
ઓર ગારડ હૈએ તેરા નફસ યે સુન લે પીયારે
નેકી વો બદીકે ઇશટેશન હૈએ સારે
ઘંટી તો બજ ગઇ ફીર હૈએ મારે મારે
યે રેલ તો અબ સુંન મુલ કે બકા જાતી હૈએ
ગફલતશે તું હૈએ બેહોશાન શુધ આતી હૈએ
ગફલતશે મતકર પીયારે તુ ઇતની દેરી
મત ખોટે કામોમે કર હેરી ફેરી
ગરકાનકો ધરકે બાત સુને તું મેરી
તો મુરાદ દીલકી આએ સબીબર તેરી.
હુશીયાર તું હો કીયું નીદ તુજે આતી હૈ,
ગફલતશે તું હૈએ બેહોશાન શુધ આતી હૈ.

કોઈ રબકી મરજી કીઆ જાને—એ રાગ.

કોઇ ખાલકકો કીયા પેછાને
કીયા ભેદ કોઇ ઊસકા જાને
જો ચાતુર ગીયાની હો બંદા
વો ઉસકી કુદરતકો જાને. કોઇ.
કીયા રંગ જમાયા મઉલાને
દેખ આંખે ખોલ અએ દીવાને
સબ છોડ જહાકે અફસાને
પીઉસકે ઇશકકે પએમાને
સબ શંમકે ·ઉસકે પરવાને
કીયા દાના ઓર કીયા દીવાને. કોઇ.

જો તુ ખુવારી ચાહે સારી—એ રાગ.

જેસા કરેગા વેસા ભરેગા
જુઠ નહી ઇસમે જીનહાર.
દુનીયાંકા બાજાર અજબ હે
સચા કર લે યાં બેપાર
દીલકે કીસીકે તુ ન દુખાના
પસતાવેગા આખરકાર.
ચાડી ચુગલી ગીબતસે તુ
હાથકો ધોકે હો બેજાર.
તુ માનલે કહા અએ યારે બવફા
નકર બદી જરા કીસીસે બે ખતા
ખુદાએ દો જહા હો તુજપે મહેરબા મુરાદ હર
જમાં બર આએ તેરી યાર.

તું કહાં હઈ મેરી જાન—એ રાગ.

ગજરા હએ મેરે યારને પહેના હજારકા;
તુરા હએ મોતીયોંકા નગીના હજારકા. ગજરા.
દસતાર પાન સતકી હએ સરપેતેરે અએ યાર
તીસપર બંધા હએ ખુબ યેહ સેહેરા હજારકા.
ગજરા.
જો મરધ હએ ઊને હએ નહી ખોફ જાનકા
એક એક સામ નાહી કરેગા હજારકા ગજરા.
હમ થુકતે હએ જરપે નહી આરજુ હમે
ઇનામ ગરચે કોઇબી દેગા હજારકા ગજરા.
બરલા મુરાદ મેરી તુ અએ ખાલે કે જહા
મતલબ કીઆ હએ તું નેહી પુરા હજારકા. ગજરા

આહા આહા યે બકાવલી જાન આઇરે—એ રાગ.

આહા આહા યે કેશા જમાના આયારે
પીએ હએ તાડી કોઇ બેઠકર પીતા હએ કોઇ ભંગ
બ્રાંડી પીકે કરતા હએ કોઇ લોકોસેબી જંગ
આહા આહા.
પીએ હએ ગાજા કોઇ ગજેડી કોઇ મધદકા દમ
કોઇતો ચંડુ ખાનેમેહૈ પડા હુવા હરદમ
આહા આહા.
કોઇ હએ પીછે રંડીકે સબ છોડકે ઘર ઓર બાર
હાથસે રંડીકે ખાતા હએ કોઇ જુતોકી બી માર.
આહા આહા.

દેખકે રંગ જમાનેકા મેરે હોશ ગએ અએ યાર
મુરાદઅલી અબ છોડકે સબકો દીલસે જપ કીલતાર.
આહા આહા.

ચંમકી અએ ફરજંદ તેરી–એ રાગ.

એશક કેઆ શએ હએ કીશી કામેલશે પુછા ચાહીએ
કીશ તરેહ જાતા હએ દીલ બેદીલશે પુછા ચાહીએ.
એ શક કેઆ શયે હયે કીશી.
કેઆ તળફને મેં મજા હએ કતલ હો પેઆરે કે હાથ.
ઉશકી લીજતકુ કીશી બીશમીલશે પુછા ચાહીયે.
એશક કેઆ શયે હયે કીશી.
જીશને ઉશકા જખમ ખાયેઆ હયે ઉસે માલુમ હયે
તેગે અબરૂકી શેફત ઘાયેલશે પુછા ચાહીયે.
એશક કેઆ શયે હયે કીશી.
ઇઆરકે મીલનેકી હમકુ કોઇ તરેહ આતી નહી
તરેહે મીલનેકી કીશી વાશેલશે પુછા ચાહીયે.
એશક કેઆ શયે હયે કીશી.
આહો નાલેકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં
કેઆ ગુજરતી હોગી "તાબાં" દીલશે પુછા ચાહીયે.
ઇશક કેઆ શયે હયે કીશી.

શલ તનત કીઆ કે મેરી–એ રાગ.

જબ શકર લબને લબ અપનેસે શુનાઇ ગાલી
મુજે મીઠી લગી ખુશ હો કે મેં ખાઇ ગાલી.
જબ શકર લબને લબ.

કેઆ હીલાવતથી તેરી ગાલી મેં અલલાહ અલલાહ
કંદ મીશરી શે મગરથી યેહ બનાઇ ગાલી.
જબ શકર લબને લબ.

છેર કર તેરે તઇ આપશે હંમ ખાયે હયે
આશકોકુ તેરી હયે દુદ મલાઇ ગાલી.
જબ શકર લબને લબ.

તુરશરૂ હોકે શકરલબ જો મુજે દેતા હયે
વશફ રખતી હયે ખટાઇમેં મીઠાઇ ગાલી.
જબ શકર લબને લબ.

હએ રજા તેરી જબાં યે તો નીપટ શીરેશકર
યે નહીં તરેહકી અબ તુને બનાઇ ગાલી.
જબ શકર લબને લબ.

શહે જાદે આલમકે લીએ—એ રાગ.

વોહી જો દેતા હયે દીખલાઇ મશજીદ ઓર બુતખાનેમેં.
ઉશકી કેઆ તશવીર બની હયે આંખોંકે પએમાંનેમેં.
વોહી જો દેતા હયે.

મરનેકુતો શભી મરેગે આખેર મોત કેફાયેત હયે
ઇશ મરનેમેં અજબ મજા હયે જીતેજી મરજાંનેમે.
વોહી જો દેતા હયે.

રબ તુમશે કુછ દુર નહી હયે આપહી તાલેબ હયે મતલુબ
શેખ બનાં મશજીદકા મુલલા પીર બનાં મએખાંનેમેં
વોહી જો દેતા હયે.

હર રગમેં ધુંઢોંગેતો શભી રંગમેં હયે મોજુદ
નાંહક ધુઢે કોઊં ફીરતા હયે બશતી ઓર વેરાંનેમેં.
વોહી જો દેતા હયે.

(એજી સાહેબ નતીજા મીલ જાએગા—એ રાગ.)

અરે, બંદે, વહાંતું, પસતાએગા—એવાર
સુમરન, હરકી, નીત જપ બંદે,
કહેના મેરા માન—વહાંતું—અરે બંદે
એક પલમે બહેરે ગંમસે તેરા બેળા પારહે।
રાજી સદા તેરેસે વો પર વર દીગારહે।
સોયા બોહત અએ બંદે અબી હુશીયારહે।
ગફ્લતકી મએસે મસત ન લેલાન નીહારહે।
સાચે ગુરૂસે પુછો એ બતીઆ
કહેના મેરા માન—વહાંતું—અરે બંદે.
ગફ્લતકી નીંદ્રસે અએ બંદે તું હુશીયારહે।
અઝાજીલ જેસાબી હોગયા અએ ખુવારહે।
અએ બંદે તું કાંઆ ચીજ હએ કુછબી ખીયાલહે;
કર યાદ રબકી ઉસમેહી તેરા કારહે।
હોગી મુરાદે પુરી અએ બંદે
કહેના મેરા માન—વહાંતું—અરે બંદે.

ગઈ એકબ એક જો હવા પલટ—એ રાગ.

પસે મરગ મેરી મઝારપર જો દીઆ કીસોને જલા દીઆ
ઉસે આહ દામને બાદને સરેશામ હીસે બુઝા દીઆ.
મુજે દફન કર ચુકો જીસ ઘડી તો ઉસસે કહેના કે અએ પરી
વો જો તેરા આશકે જારથા તહેખાક ઉસકો દબાં દીઆ
મેરી આંખ ઝપકીથી એક પલ યે કહા જીનુનેકે ઉડકે ચલ
દીલે બેકરાર ને આન કર મુજે ચુટકી લેકે જગા દીઆ
મેરે સરકો જીસને કલમ કીઆ યાર ખુશમે ઉનસે બહોત હુવા

ઈસી બાત પર તો બસ અએ ઝફર તુને ઈશક અપના છુપા દીઆ.

હુમરી કલીંગડો..

કોઇ કછુ કહોરે મન લાગારે,
મનભી લાગા વારી દીલભી લાગા—કોઇ કછુ
શાહ હુસેન ફકીર અલ્લાહકે.
તન ગોધડી મન ધાગારે—કોઇ કછુ

ગજલ.

અગર હંમ બાગબા હોતે તો ગુલશનકો લુટાદેતે
પકડકર હસ્ત બુલ બુલકા ચમનસે હમ ઉડાદેતે
ખુશીસે બોલલે બુલબુલકે ફીર એ દીન કહા હોગે
ગનીમતજાન ઈસ દીનકો કે હમ તુજકો દુવા દેતે
અગર યે દીલ પતંગ હોતા ઉડાતે ગંમકી દોરીસે
મુકાબીલ આનકર પેચોસે હમ ઉસયા કટા દેતે
અગર ફરીયાદ લાયા ફીર કોઈ જો હમ ગરીબોકી
કસમ ગુન ચેકી બી ખાકર ફીર ઉસકો હમ છુડાદેતે
કદર બુલબુલકે રોનેકી અરે-સઇ યાદ કીયા જાને
જો આશીક હો વહી જાને ફીર ઉસકો હમ બીઠાદેતે.

ગજલ.

ન મીલતા ગુલ રૂખોસે દીલ મેરા મશરૂર કીયુ હોતા
જો દેખા હુસને જાનાકો તો ફીર રન્જુર કયુ હોતા

ખુદા પએદા ન કરતા જગમે ગર ઝાતે મહુમદકો
તો યુ મેરાજ મુશાકો યે કોહે તુર કીયું હોતા
લીખા થા તૌકલાનતકા ઉપર દેખા ફીરસ્તોને
અગર વે જાનતા શૈતા તો ફીર મગરૂર કીયુ હોતા.
ન પડતા પરતવા હુકકા અગર રૂખ શારે ખુબાંપર
તો હર આશકકી આંખોમેં હુશન મનજુર કીયુ હોતા
કીયા દાવા અનલ હકકા હુવા સરદાર આલમકા
અગર સુલીપે ના ચડતાતો વો મનસુર કીયુ હોતા.

ગજલ.

દફન કરના મુજકો કુએ યારમે
કુબર બુલબુલકી બને ગુલજારમે—દફન
અપને યુ સુફકા અજીજો હું ગુલામ
ચાહે મુજકો બે ચલે બાજારમે—દફન
સર મેરા લટકાકે કાતીલને કહા
ફુલ લગા હુએ આજ નખલે દારમે—દફન
સરકે કટનેકા મુજે કુછ ગમ નહી
ખમ ન આજાએ તેરી તલવારમે—દફન
લાશ મેરી કબુ પડી હુયે બેકફન
કયા કફન મીલતા હુએ નહી બાજારમે—દફન
કુબ્રમે રોજન મેરી રખના જરૂર
મર ગયા હું ઇનતેજારે યારમે
બાદ મુરદન મેરે લાશેકો દબીર
જાકે રખના કુચએ દીલદારમેં.

ગજલ.

દહન પર હુએ ઉનકે ગુમાં કેસે કેસે
કલામ આતે હુએ દરમીયાં કેસે કેસે

જમીને ચમન ગુલ ખીલાતી હુએ ફીયાં ફીયાં
બદલતા હુએ રંગ આસમાં કેસે કેસે
તુમારે શહીદોમે દાખલ હુએ હુએ
ગુલે લાલાઓ અરગવાં કયેસે કયેસે
બહાર આઇ હુએ નશેમે જુમતે હુએ
મુરીદાને પીરે મુગા કયેસે કયેસે
નઘોરે સીકદર ન હુએ કબરે દારા
મીટે નામીયોકે નશાં કયેસે કયેસે

ગજલ.

ફીઆ ખીઝા આહી ચમનમે સજરે ગુલ જાતા રહા
ચએન ઔર મેરે જીગરકા સબ્રભી જાતા રહા
ફીયુ ન તડપે વો હુમાઅબદામમે સઇયાદકે
બેઠના દોદો પહેર અબ તખતકા જાતા રહા
ફીયા ખુશી હરએકકોથી કર રહેથે સબ હુવા
જબ ઘુસી ફોજે નસારા હર વલી જાતા રહા
રહેતેથે જીસ શહેરમે શમશો કમરહુરો પરી
લુટકર ઊનકો કોઈ લેકર કીદર જાતા રહા
પહેલે તો થા શેહેર દહેલી અબ હુવા ઊજડા દયાર
અએ જફર યે કીયા હુવા જોબનકા ઘર જાતા રહા.

ગજલ.

ખુશીશે કાટલે દીલદાર ગરદન
યે હાજીર હુએ સરે બાજાર ગરદન

જો આશક હુએ નહી મરનેસે ડરતે
કટા તે હુએ સરેબજાર ગરદન
તુમારે ઇશકમેં જો નાતવાં હુએ
ઊઠા શકતે નહી બીમાર ગરદન
ખુદા જાને યે ગુલફ કયા બલા હુએ
સતાતી ખવાબમે હરબાર ગરદન
હમારે યારકી પહેછાંન હુએ યે
કમર પતલી સુરાહીદાર ગરદન
તુરાબ ઉસ કુચેમે જાના ન હરગીજ
જહાં કટતી હુએ નીત દોચાર ગરદન

રેખતો.

ખુદાજાને કે કીશમતમેં હમારે કેઆ લીખા હોગા.
જો જાહેર હુએશા દખેગે વલે બાતનમે કેઆ હોગા:
ખુદા જાનેકે કીશમતમેં.
મુજે હુએ ખોફ ઉશ દીનકા બતાવો કોનશા દીન હુએ
ઉતર કર શમશ જબ નીચે શવા નેજે ખડા હોગા.
ખુદા જાનેકે કીશમતમેં.
હમારા વોહ વશીલા હુએ કે જો હુએ ઝોશાત અલ્લાહકા;
નવાશા ઉશ પેયમબરકા શહીદે કરબલા હોગા.
ખુદા જાનેકે કીશમતમેં.
કુઆમત હોએગી કાએમ જમીન ઓર આશમાં ઉપર,
કે જીસ દીન દો જહાં કે બાંગ કા ગુનચા ખીલા હોગા.
ખુદા જાને કે કીશમતમેં.

રેખતો.

તુજે હુએ શોક મીલનેકા, તુ હરદમ લહુ લગાતા જાં
જલા કર ખુદ નીમાઇકુ, ભશમ તનપર લગાતાં જાં.
તુજે હુએ શોક મીલનેકા.
પકડ કર ઇશકકા ઝાડું, શફા કર હીજરહી દીલકુ;
ધુઇકે ધુલકુ લેકર, મુશલલે પર ઊડાતા જા.
તુજે હુએ શોક મીલનેકા.
મુશલલા ફાડ તશબી તોંડ, કીતાબાં ડાલ પાનીમે;
પકડ દસત મએ પરશતો કા, ગુલામ ઉનકા કહેલાતા જા
તુજે હુએ શોક મીલનેકા.
ન મર ભુખા ન રખ રોજા, ન જા મસજીદમે સીજદા
કર; વુજુકા તોડ દે કુજા, શરાબે શોક પીતા જા.
તુજે હુએ શોક મીલનેકા.
ન હો મુલ્લા ન હો બામન, દુઇકુ છોડકર તુજા;
હુકમ નાના કલંદરકા, અંનલ હક તું કહેલાતાજા.
તુજે હુએ શોક મીલનેકા.

કાલીંગડા.

મત બીછરો સાજન હમસે,
મેરી લાગી મહોબત તુમસે—મત બીછરો
ઓરન સંગ રંગ રસીયાં કરત હુએ,
મેં હાલ ગુજારૂંગી ગમસે—મત બીછરો
તુમતો યહાંકે વાસુ કાહાના,
હમ પરદેશી ભરે ગમસે—મત બીછરો
દાના પાની કીસ્મત લાએ,
યે બાતાં સભી દમસે—મત બીછરો

ગઝલે લતીફ.

ગુબારે દુનયાસે મોજે દરયા—
હમેશા દામન જટક રહી હએ,
હમારી હીરસો હવાકી કીશતી—
ઇલાહી અબતક અટક રહી હએ.
બહોતસે આશક લાગાકે પરદે—
હવાએ દુનયાસે પાર હો ગએ,
મગર હવાકી યે દીલફરેબી—
હનોઝ લંગર લટક રહી હએ.
બહાર ગુલશનકી ઇસ ચમનમેં—
ન ભુલા હરગીઝ અએ ઇંદલીબો,
રહેગી જુગનુકી જોત જબતક—
જો આંશાયાંમેં ચીટક રહી હએ.
અગરચે આદમ હમારી ખાતીર—
હવાએ જન્નતકો છોડ નીકલે—
મ ર યે કીશતી હએ બેવફાકી—
જીગરમેં અબતક ખટક રહી હએ.
હએ કોન અએસા ગરીકે રહમત—
શીવાએ ઇબને અલી ન હોગા,
કે જીનકે માતમમેં મોજે દરયા—
હમેશા સરકો પટક રહી હએ.
અરે બગોલો નહીં ગીઝાલો—
જો તુમ યે સહેરામેં દેખતે હો,
તલાશે લઅેલામેં ખાકે મજનું—
હમેશા જંગલ ભટક રહી હએ.
લતીફ હુકમે કઝાસે નીસદીન—
ગીલા શીકાયત નહીં હએ હમકો,
જહાંમેં આએ હએં હમતો જીસ દીન—
અજલ તો ઉસ દીનસે ટક રહી હએ.

સમાપ્ત.

આ પુસ્તકની પેહેલી આવૃતીને આગળથી આશરે આપનાર ગ્રહસ્થોના નામ.

નકલ		નામ.
૨૫	શેઠ	કાશમભાઈ તેજાણી જંગબારવાલાના
૪	,,	ફાજલભાઈ તથા અલ્લાદીનભાઇ કાશમ ગીરજી
૨	,,	ઈશમાલભાઈ જાનમામદ
૨	,,	ગુલામહુશેનભાઈ ભલુ જંગબારવાલા
૨	,,	બાવા સફધર અલ્લી અલીમામદ
૨	,,	જાફરભાઇ જુશબ
૨	,,	રાશીધભાઈ નાનજી
૨	,,	ઈશમાલભાઈ વાલજી
૨	,,	અબધલ્લાભાઇ બદાલી
૨	,,	અબધલાભાઇ શીવજી નથુ
૨	,,	મુરાદઅલીભાઇ કાશમભાઈ
૨	,,	રેમતલાભાઈ મુરાજ શુતરીઆ
૨	,,	કારાભાઇ લાખા
૧	,,	રેમતલાભાઈ વલી વઈઆ
૧	,,	જેઠાભાઈ ચાંદ
૧	,,	જાફરભાઈ લધા કોગજી
૧	,,	મું૰ લાડકભાઈ હાજી
૧	,,	શરીફભાઈ ગાંગજી
૧	,,	ઈશમાલભાઈ ખેરાજ
૧	,,	ગાંગજીભાઇ કચરા
૧	,,	રહીમભાઈ જેનલઆબીદીન
૧	,,	કાનજીભાઈ અલુભાઈ
૧	,,	રજબલીભાઈ જાનમામદ
૧	,,	કરમાલીભાઈ હાજીભાઈ
૧	,,	શીવજીભાઈ હાસમ
૧	,,	કાસમભાઈ હાસમભાઈ

નકલ		નામ
૧	,,	અબદુલહુશેન હકીમજી
૧	,,	વલીમામદ મીઠા
૧	,,	જાનમામદભાઇ મનજી
૧	,,	જુમાભાઈ મુશા
૧	,,	રમજાનઅલી ખીમજી
૧	,,	રહીમભાઈ અબદલા
૧	,,	મુશાભાઈ હાજીભાઈ
૧	,,	શજનભાઈ બાબુલભાઈ
૧	,,	આમદભાઈ જાનમામદ
૧	,,	જમાલભાઈ હરજીભાઇ
૧	,,	ઈસમાલભાઈ જાનમામદ
૧	,,	ઇસમાલભાઈ દાદાભાઈ દેવરાજ
૧	,,	રેમતલાભાઈ ખીમજી
૧	,,	બાનાભાઈ સાલેમામદ
૧	,,	ગુલામહુશેનભાઇ કાશમભાઇ
૧	,,	રેમતલાભાઈ પીરૂ વીરજી
૧	,,	તકીમામદભાઇ જાનમામદ
૧	,,	રેમતલાભાઈ મુરાજ
૧	,,	કરીમભાઇ જાફરભાઈ
૧	,,	મામદભાઈ માવજીભાઈ
૧	,,	પીરભાઈ અલારખીઆભાઇ
૧	,,	કરીમભાઇ વીરજીભાઈ
૧	,,	હાજીમામદ નાસર ડોસાણી
૧	,,	જાફરભાઈ સીવજીભાઈ
૧	,,	ફાજલભાઈ ગોવા સોમજી
૧	,,	રવજીભાઈ ખીમજીભાઇ
૧	,,	જવેરી સુનાર
૧	,,	જાફરભાઈ મામદભાઇ
૧	,,	ફજુભાઈ ખીમજી

નકલ		નામ.
૧	,,	મેરાલીભાઈ પ્રેમજી
૧	,,	રેમુભાઇ અલીભાઈ
૧	,,	મામદભાઈ ખાકુભાઈ
૧	,,	અલીભાઇ જેઠાભાઈ
૧	,,	જુશબભાઈ જમાલ
૧	,,	મામદભાઈ જશાભાઈ
૧	,,	મામદભાઈ રેહમતલા
૧	,,	અલીભાઈ નથુભાઈ
૧	,,	શુલેમાન મેગજી જીવણુ જંગબારી
૧	,,	ઈબરામભાઇ કાનજીભાઈ
૧	,,	અબદરેહમાનભાઇ પ્રેમજી
૧	,,	ગુલામહુસેનભાઈ અલીદીના
૧	,,	જેરાજભાઈ પીરભાઈ
૧	,,	લધાભાઈ જાનમામદભાઈ
૧	,,	રહીમભાઈ રાજનભાઈ
૧	,,	દાશાભાઈ મીશતરી
૧	,,	મુરાજભાઈ પ્રેમજીભાઈ
૧	,,	વેરશીભાઈ ખીલણ
૧	,,	ગુલામહુસેનભાઇ પારપીઆ
૧	,,	હુસેનઅલીભાઈ મામદ
૧	,,	હાસમભાઈ લધાભાઇ
૧	,,	મામદભાઈ કરીમભાઈ
૧	,,	આમદભાઈ સચેદીના ખીમજી
૧	,,	અબદલા મામદ મનજી
૧	,,	નુરમામદભાઈ દેધર
૧	,,	રહીમભાઈ કરીમભાઈ
૧	,,	રવજીભાઈ ગાંગજીભાઈ
૧	,,	અલીભાઈ જાફરભાઈ
૧	,,	નુરમામદભાઇ સુમાર

નકલ		નામ.
૧	,,	રજબઅલીભાઈ કાશમભાઈ
૧	,,	શામજીભાઈ કાનજીભાઈ
૧	,,	મીઠાભાઈ રાજનભાઈ
૧	,,	પ્રાગજીભાઈ પરસોતમ
૧	,,	આમદભાઈ ઇભિરામ
૧	,,	ડા૦ દયાલભાઈ રવજી
૧	,,	ધાલાભાઈ વીરજીભાઈ જંગબારી
૧	,,	જાનમામદ શીવજી મુરજી જંગબારી
૧	,,	ઈસમાલભાઈ ડોસા
૧	,,	ફાજલભાઇ ખલફાન
૧	,,	ધાલાભાઇ ખલફાન જંગબારી
૧	,,	શુલેમાનભાઇ વજીર
૧	,,	હાસમભાઇ ભીમજી
૧	,,	આમદભાઈ જમાલભાઈ
૧	,,	શુલેમાનભાઈ ગાંગજી
૧	,,	કાસમભાઈ વાલજીભાઈ
૧	,,	જીવરાજભાઈ શીવજીભાઈ જંગબારી
૧	,,	લધાભાઈ ખાકીભાઇ
૧	,,	પરધાંનભાઇ લાડકભાઈ જંગબારી
૧	,,	લધાભાઈ થાવરભાઈ
૧	,,	ડા૦ લાલજી શીવજી
૧	,,	આમદભાઈ ગાંગજીભાઈ
૧	,,	ફતેઅલાભાઈ ભીમજીભાઈ
૧	,,	હાસમભાઇ રહીમભાઈ
૧	,,	મુલજીભાઈ કેશવદાસ
૧	,,	કાશમભાઈ નથુભાઈ
૧	,,	ઇબ્રામભાઈ સચુ જંગબારી
૧	,,	બચુભાઇ સાંવજીભાઈ જંગબારી

ચોપડીની યાદી.

૧ પ્રેમ સાગર કીંમત ૦ા=

૨ બહારેઝર નીબંધ કીંમત ૦)-

૨ હીઝ હાઇનેસ આગા સુલતાન મહમદશાના સુનતની ખુશાલીની ચોપડી બે જાતની ચોપડીની કી૰ ૦)-

૧ નાની ચોપડીની કીંમત ૦)ાા આનો.

આએ ચોપડી નીચે લખેલે ઠેકાણેથી મલસે.

ખડકપર ખોજા જમાતખાનાની નીચે ખોજા **મુરાદઅલી જુમાભાઇ** ને તાંથી મલસે.

જંગબારમાં **અલાભાઈ જાનમહુમદ** ઠેકાણું દરજાહેરપ